

Službeni list

Europske unije

C 30

Hrvatsko izdanje

Informacije i objave

Godište 60.

30. siječnja 2017.

Sadržaj

IV. Obavijesti

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

Sud Europske unije

2017/C 030/01 Posljednje objave Suda Europske unije u *Službenom listu Europske unije* 1

V. Objave

SUDSKI POSTUPCI

Sud

2017/C 030/02 Predmet C-673/13 P: Presuda Suda (peto vijeće) od 23. studenoga 2016. – Europska komisija protiv Stichting Greenpeace Nederland, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Žalba — Pristup dokumentima institucija — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Okoliš — Arhuška konvencija — Uredba (EZ) br. 1367/2006 — Članak 6. stavak 1. — Rizik od nastupanja štete za komercijalne interese fizičke ili pravne osobe — Pojam „informacije koje se odnose na emisije u okoliš” — Dokumenti u vezi s postupkom odobrenja aktivne tvari sadržane u sredstvima za zaštitu bilja — Aktivna tvar glifosat) 2

2017/C 030/03 Predmet C-442/14: Presuda Suda (peto vijeće) od 23. studenog 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Nizozemska) – Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting protiv College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden (Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Arhuška konvencija — Direktiva 2003/4/EZ — Članak 4. stavak 2. — Javni pristup informacijama — Pojam „podaci o emisijama u okoliš” — Direktiva 91/414/EEZ — Direktiva 98/8/EZ — Uredba (EZ) br. 1107/2009 — Stavljanje sredstava za zaštitu bilja i biocidnih pripravaka na tržište — Povjerljivost — Zaštita industrijskih i komercijalnih interesa) 3

HR

2017/C 030/04	Predmet C-461/14: Presuda Suda (peto vijeće) od 24. studenoga 2016. – Europska komisija protiv Kraljevine Španjolske (Povreda obveze države članice — Direktiva 2009/147/EZ — Očuvanje divljih ptica — Posebna zaštićena područja — Direktiva 85/337/EEZ — Procjena utjecaja određenih javnih i privatnih projekata na okoliš — Direktiva 92/43/EEZ — Očuvanje prirodnih staništa)	4
2017/C 030/05	Predmet C-464/14: Presuda Suda (peto vijeće) od 24. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Tributário de Lisboa – Portugal) – SECIL – Companhia Geral de Cal e Cimento SA protiv Fazenda Pública (Zahtjev za prethodnu odluku — Slobodno kretanje kapitala — Članci 63. do 65. UFEU-a — Sporazum o pridruživanju EZ-Tunis — Članci 31., 34. i 89. — Sporazum o pridruživanju EZ-Libanon — Članci 31., 33. i 85. — Porez na dobit pravnih osoba — Dividende koje su primljene od društva s poslovnim nastanom u državi članici društva primatelja dividendi — Dividende koje su primljene od društva s poslovnim nastanom u trećoj državi koja je stranka sporazuma o pridruživanju — Različito postupanje — Ograničenje — Opravdanje — Učinkovitost poreznog nadzora — Mogućnost pozivanja na članak 64. UFEU-a u slučaju postojanja sporazuma o pridruživanju EZ-Tunis i EZ-Libanon)	5
2017/C 030/06	Predmet C-177/15: Presuda Suda (treće vijeće) od 23. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – Nelsons GmbH protiv Ayonnax Nutripharm GmbH, Bachblütentreff Ltd (Zahtjev za prethodnu odluku — Informiranje i zaštita potrošača — Uredba (EZ) br. 1924/2006 — Prehrambene i zdravstvene tvrdnje koje se navode na hrani — Prijelazne mjere — Članak 28. stavak 2. — Proizvodi koji nose žigove ili zaštićena imena koji su postojali i prije 1. siječnja 2005. — „Bachovi cvjetni” pripravci — Žig Europske unije RESCUE — Proizvodi koji su se stavljali na tržište kao lijekovi prije 1. siječnja 2005. i kao hrana nakon tog datuma)	7
2017/C 030/07	Predmet C-314/15: Presuda Suda (šesto vijeće) od 23. studenoga 2016. – Europska komisija protiv Francuske Republike (Povreda obveze države članice — Direktiva 91/271/EEZ — Pročišćavanje komunalnih otpadnih voda — Članak 4. stavci 1. i 3. — Sekundarno ili ekvivalentno pročišćavanje) .	8
2017/C 030/08	Predmet C-395/15: Presuda Suda (treće vijeće) od 1. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de lo Social nº 33 de Barcelona – Španjolska) – Mohamed Daouidi protiv Bootes Plus SL, Fondo de Garantía Salarial, Ministerio Fiscal (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 2000/78/EZ — Jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja — Članci 1. do 3. — Zabrana svake diskriminacije na temelju invaliditeta — Postojanje „invaliditeta” — Pojam „trajne tjelesne, mentalne, intelektualne ili osjetilne nesposobnosti” — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članci 3., 15., 21., 30., 31., 34. i 35. — Otkaz radniku koji je privremeno nesposoban za rad u smislu nacionalnog prava, na neodređeno vrijeme)	9
2017/C 030/09	Spojeni predmeti C-408/15 P i C-409/15 P: Presuda Suda (šesto vijeće) od 24. studenoga 2016. – Ackermann Saatzucht GmbH & Co.KG i dr. (C-408/15 P), ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV i dr. (C-409/15 P) protiv Europskog parlamenta i Vijeća Europske unije (Žalba — Tužba za poništenje — Članak 263., četvrti stavak UFEU-a — Pravo na pravni lijek — Procesna legitimacija — Akt koji se osobno odnosi na fizičke odnosno pravne osobe zbog „određenih obilježja koja su samo njima svojstvena” — Uredba (EU) br. 511/2014 — Mjere koje se odnose na poštovanje, od strane korisnika iz Unije, Protokola iz Nagoye o pristupu genetskim resursima te poštenoj i pravičnoj podjeli dobiti koja proizlazi iz njihova korištenja — Uredba (EZ) br. 2100/94 — Ograničenje učinaka zaštite biljnih sorti Zajednice — Izuzeće uzgajivača)	10
2017/C 030/10	Predmet C-443/15: Presuda Suda (prvo vijeće) od 24. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio The Labour Court, Irska – Irska) – David L. Parris protiv Trinity College Dublin i dr. (Zahtjev za prethodnu odluku — Jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja — Direktiva 2000/78/EZ — Članak 2. — Zabrana diskriminacije na temelju spolnog opredjeljenja i dobi — Nacionalni mirovinski sustav — Isplata davanja za nadživjele članove obitelji civilnom partneru — Uvjet — Sklapanje partnerstva prije navršene šezdesete godine osiguranika navedenog sustava — Civilno partnerstvo — Nemogućnost u predmetnoj državi članici prije 2010. — Utvrđena trajna veza — Članak 6. stavak 2. — Opravdano različito postupanje na temelju dobi)	11

2017/C 030/11	Predmet C-454/15: Presuda Suda (drugo vijeće) od 24. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hessisches Landesarbeitsgericht – Njemačka) – Jürgen Webb-Sämman protiv Christopher Seagon (u svojstvu stečajnog upravitelja društva Baumarkt Praktiker DIY GmbH) (Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 2008/94/EZ — Članak 8. — Zaštita zaposlenika u slučaju insolventnosti njihova poslodavca — Odredbe koje se odnose na socijalno osiguranje — Doseg — Mjere nužne za zaštitu stečenih ili budućih prava zaposlenika u okviru dopunskog mirovinskog sustava — Obveza da se predvidi pravo na izdvajanje neplaćenih mirovinskih doprinosa iz stečajne mase — Nepostojanje)	12
2017/C 030/12	Predmet C-486/15 P: Presuda Suda (šesto vijeće) od 30. studenoga 2016. – Europska komisija protiv Francuske Republike, Orangea, Savezne Republike Njemačke (Žalba — Državne potpore — Financijske mjere u korist France Télécoma — Ponuda dioničarskog zajma — Javne izjave predstavnika francuske države — Odluka kojom se potpora proglašava nespojivom sa zajedničkim tržištem — Pojam „potpora” — Pojam „gospodarska prednost” — Kriterij razumnog privatnog ulagača — Obveza obrazlaganja Općeg suda — Granice sudskog nadzora — Iskrivljavanje sporne odluke)	12
2017/C 030/13	Predmet C-642/15 P: Presuda Suda (treće vijeće) od 1. prosinca 2016. – Toni Klement protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Bullerjan GmbH (Žalba — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Žig Europske unije — Trodimenzionalni žig koji predstavlja oblik pećnice — Članak 51. stavak 1. točka (a) — Zahtjev za opoziv žiga Europske unije — Članak 15. stavak 1. drugi podstavak točka (a) — Stvarna uporaba žiga — Odbijanje zahtjeva za proglašenje žiga ništavim)	13
2017/C 030/14	Predmet C-645/15: Presuda Suda (šesto vijeće) od 24. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Njemačka) – Bund Naturschutz in Bayern e.V., Harald Wilde protiv Freistaat Bayern (Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Procjena učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš — Direktiva 2011/92/EU — Projekt koji podliježe procjeni — Prilog I. točka 7. — Europski sporazum o glavnim međunarodnim prometnim pravcima (AGR) — Proširenje ceste s četiri prometne trake na dionici kraćoj od 10 km)	13
2017/C 030/15	Predmet C-662/15: Presuda Suda (šesto vijeće) od 24. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberlandesgericht Düsseldorf – Njemačka) – Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG protiv BIOS Medical Services GmbH, ranije BIOS Naturprodukte GmbH (Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađivanje zakonodavstva — Direktiva 93/42/EEZ — Medicinski proizvodi — Proizvod klase rizika I. (kirurški zavoji) koji je proizvođač podvrgnuo postupku ocjene sukladnosti — Paralelni uvoz — Dodavanje podataka o uvozniku na označivanje — Dodatni postupak ocjene sukladnosti)	14
2017/C 030/16	Predmet C-152/16: Presuda Suda (deseto vijeće) od 1. prosinca 2016. – Europska komisija protiv Velikog Vojvodstva Luksemburg (Povreda obveze države članice — Uredba (EZ) br. 1071/2009 — Zajednička pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika — Članak 16. stavci 1. i 5. — Nacionalni elektronički registar poduzeća cestovnog prijevoza — Nepovezanost nacionalnih elektroničkih registara drugih država članica)	15
2017/C 030/17	Predmet C-520/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. listopada 2016. uputio Amtsgericht Hannover (Njemačka) – Andrea Witzel, Jannis Witzel, Jazz Witzel protiv Germanwings GmbH	15
2017/C 030/18	Predmet C-521/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. listopada 2016. uputio Amtsgericht Hannover (Njemačka) – Ralf-Achim Vetter, Susanne Glang-Vetter, Anna Louisa Vetter, Carolin Marie Vetter protiv Germanwings GmbH	16

2017/C 030/19	Predmet C-529/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. listopada 2016. uputio Finanzgerichts München (Njemačka) – Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH protiv Hauptzollamt München . . .	17
2017/C 030/20	Predmet C-538/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. listopada 2016. uputio Landgericht Frankfurt am Main (Njemačka) – Kevin Joseph Devine protiv Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA	17
2017/C 030/21	Predmet C-539/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. listopada 2016. uputio Landgericht Frankfurt am Main (Njemačka) – Richard Rodriguez Serin protiv HOP!-Regional	18
2017/C 030/22	Predmet C-548/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. listopada 2016. uputio cour d'appel de Mons (Belgija) – État belge protiv Biologie Dr Antoine SPRL	18
2017/C 030/23	Predmet C-549/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. listopada 2016. uputio Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano (Italija) – Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano protiv Palais Kaiserkrone Srl	19
2017/C 030/24	Predmet C-551/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. listopada 2016. uputio Centrale Raad van Beroep (Nizozemska) – J. Klein Schiphorst protiv Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen	20
2017/C 030/25	Predmet C-558/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. studenoga 2016. uputio Kammergericht Berlin (Njemačka) – Doris Margret Lisette Mahnkopf	20
2017/C 030/26	Predmet C-574/16: Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. studenoga 2016. uputio Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španjolska) – Grupo Norte Facility S.A. protiv Angela Manuela Moreire Gómez	21
2017/C 030/27	Predmet C-586/16 P: Žalba koju je 17. studenoga 2016. podnio Sun Pharmaceutical Industries Ltd, ranije Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 8. rujna 2016. u predmetu T-460/13, Sun Pharmaceutical Industries Ltd, ranije Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd protiv Europske komisije	22
2017/C 030/28	Predmet C-588/16 P: Žalba koju je 18. studenoga 2016. podnio Generics (UK) Ltd protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 8. rujna 2016. u predmetu T-469/13: Generics (UK) protiv Komisije	23
2017/C 030/29	Predmet C-590/16: Tužba podnesena 21. studenoga 2016. – Europska komisija protiv Helenske Republike	24
2017/C 030/30	Predmet C-591/16 P: Žalba koju su 18. studenoga 2016. podnijeli H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 8. rujna 2016. u predmetu T-472/13: H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd protiv Europske komisije	25
2017/C 030/31	Predmet C-598/16 P: Žalba koju je 23. studenoga 2016. podnio Viktor Fedorovič Janukovič protiv presude Općeg suda (deveto prošireno vijeće) od 15. rujna 2016. u predmetu T-346/14: Janukovič protiv Vijeća	26
2017/C 030/32	Predmet C-599/16 P: Žalba koju je 23. studenoga 2016. podnio Oleksandr Viktorovič Janukovič protiv presude Općeg suda (deveto prošireno vijeće) od 15. rujna 2016. u predmetu T-348/14: Janukovič protiv Vijeća	27
2017/C 030/33	Predmet C-600/16 P: Žalba koju je 24. studenoga 2016. podnio National Iranian Tanker Company protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 14. rujna 2016. u predmetu T-207/15, National Iranian Tanker Company protiv Vijeća Europske unije	28

2017/C 030/34	Predmet C-601/16 P: Žalba koju su 24. studenoga 2016. podnijeli Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 8. rujna 2016. u predmetu T-467/13, Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd protiv Europske komisije	29
2017/C 030/35	Predmet C-602/16 P: Žalba koju je 24. studenoga 2016. podnijelo Vijeće Europske unije protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 15. rujna 2016. u predmetu T-111/14: Unitec Bio protiv Vijeća	31
2017/C 030/36	Predmet C-603/16 P: Žalba koju je 24. studenoga 2016. podnijelo Vijeće Europske unije protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 15. rujna 2016. u predmetu T-139/14, PT Wilmar Bioenergi Indonesia i PT Wilmar Nabati Indonesia protiv Vijeća	32
2017/C 030/37	Predmet C-604/16 P: Žalba koju je 24. studenoga 2016. podnijelo Vijeće Europske unije protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 15. rujna 2016. u predmetu T-121/14, PT Pelita Agung Agrindustri protiv Vijeća	33
2017/C 030/38	Predmet C-605/16 P: Žalba koju je 24. studenoga 2016. podnijelo Vijeće Europske unije protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 15. rujna 2016. u predmetu T-120/14, PT Ciliandra Perkasa protiv Vijeća	34
2017/C 030/39	Predmet C-606/16 P: Žalba koju je 24. studenoga 2016. podnijelo Vijeće Europske unije protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 15. rujna 2016. u predmetu T-80/14, PT Musim Mas protiv Vijeća	35
2017/C 030/40	Predmet C-607/16 P: Žalba koju je 24. studenoga 2016. podnijelo Vijeće Europske unije protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 15. rujna 2016. u predmetima T-112/14 do T-116/14 i T-119/14, Molinos Río de la Plata i drugi protiv Vijeća	36
2017/C 030/41	Predmet C-608/16 P: Žalba koju je 24. studenoga 2016. podnijelo Vijeće Europske unije protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 15. rujna 2016. u predmetu T-117/14 , Cargill protiv Vijeća	37
2017/C 030/42	Predmet C-609/16 P: Žalba koju je 24. studenoga 2016. podnijelo Vijeće Europske unije protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 15. rujna 2016. u predmetu T-118/14, LDC Argentina protiv Vijeća	38
2017/C 030/43	Predmet C-611/16 P: Žalba koju su 25. studenoga 2016. podnijeli Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma, LLC, nekadašnji Zoetis Products LLC protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 8. rujna 2016. u predmetu T-471/13, Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma protiv Europske komisije	39
2017/C 030/44	Predmet C-614/16 P: Žalba koju je 28. studenoga 2016. podnio Merck KGaA protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 8. rujna 2016. u predmetu T-470/13, Merck KGaA protiv Europske komisije	40

Opći sud

2017/C 030/45	Predmet T-248/13: Presuda Općeg suda od 13. prosinca 2016. – Al-Ghabra protiv Komisije („Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata povezanih s Osamom bin Ladenom, mrežom Al-Qaidom i talibanima — Uredba (EZ) br. 881/2002 — Zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora osobe uvrštene na popis koji je sastavilo tijelo Ujedinjenih naroda — Uvrštenje imena te osobe na popis iz Priloga I. Uredbi br. 881/2002 — Tužba za poništenje — Razuman rok — Obveza provjere i opravdanja osnovanosti istaknutih razloga — Sudski nadzor”)	42
---------------	--	----

2017/C 030/46	Predmet T-764/14: Presuda Općeg suda od 13. prosinca 2016. – European Dynamics Luxembourg i Evropaiki Dynamiki protiv Komisije („Javna nabava usluga — Postupak javne nabave — Tehnička potpora, razvoj i provedba sustava carinskog provoza ANASE (ACTS) — Odbijanje ponude jednog ponuditelja — Dodjela ugovora drugom ponuditelju — Kriteriji za odabir — Kriteriji za dodjelu — Obveza obrazlaganja — Očita pogreška u ocjeni — Jednakost postupanja — Transparentnost”)	43
2017/C 030/47	Predmet T-95/15: Presuda Općeg suda od 13. prosinca 2016. – Printeos i dr. protiv Komisije („Tržišno natjecanje — Europsko tržište standardnih kataloških omotnica i posebnih ispisanih omotnica — Odluka kojom se utvrđuje povreda članka 101. UFEU-a — Usklađivanje prodajnih cijena i podjela kupaca — Postupak nagodbe — Novčane kazne — Osnovni iznos — Iznimna prilagodba — Granica od 10 % ukupnog prihoda — Članak 23. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 1/2003 — Obveza obrazlaganja — Jednako postupanje”)	43
2017/C 030/48	Predmet T-397/15: Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2016. – PAL-Bullermann protiv EUIPO-a – Symaga (PAL) („Žig Europske unije — Postupak povodom opoziva — Figurativni žig Europske unije PAL — Djelomično proglašenje opoziva — Stvarna uporaba žiga — Članak 15. stavak 1. točka (a) i članak 51. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Oblik koji se razlikuje od registriranog žiga — Pravilo 22. stavci 3. i 4. Uredbe (EZ) br. 2868/95”)	44
2017/C 030/49	Predmet T-548/15: Presuda Općeg suda od 13. prosinca 2016. – Guiral Broto protiv EUIPO-a – Gastro & Soul (Café del Sol) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije Café del Sol — Raniji nacionalni figurativni žig Café del Sol — Nepodnošenje dokaza na jeziku postupka povodom prigovora — Članci 75. i 76. Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Pravila 19. i 20. Uredbe (EZ) br. 2868/95 — Prava obrane”)	45
2017/C 030/50	Predmet T-549/15: Presuda Općeg suda od 13. prosinca 2016. – Guiral Broto protiv EUIPO-a – Gastro & Soul (CAFE DEL SOL) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije CAFE DEL SOL — Raniji nacionalni figurativni žig Café del Sol — Nepodnošenje dokaza na jeziku postupka povodom prigovora — Članci 75. i 76. Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Pravila 19. i 20. Uredbe (EZ) br. 2868/95 — Prava obrane”)	45
2017/C 030/51	Predmet T-744/15: Presuda Općeg suda od 13. prosinca 2016. – Puro Italian Style protiv EUIPO-a (smartline) („Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije smartline — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	46
2017/C 030/52	Predmet T-745/15: Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2016. – Scorpio Poland protiv EUIPO-a – Eckes-Granini Group (YO!) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije YO! — Raniji nacionalni verbalni žig YO — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	46
2017/C 030/53	Predmet T-24/16: Presuda Općeg suda od 13. prosinca 2016. – Sovena Portugal – Consumer Goods protiv EUIPO-a – Mueloliva (FONTOLIVA) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Međunarodna registracija žiga u kojoj je naznačena Europska unija — Verbalni žig FONTOLIVA — Raniji nacionalni verbalni žig FUENOLIVA — Relativni razlog za odbijanje — Valjanost registracije ranijeg žiga — Podnošenje novih činjenica i dokaza pred Općim sudom — Stvarna uporaba ranijeg žiga — Ovlast izmjene — Članak 8. stavak 1. točka (b), članak 42. stavci 2. i 3. i članci 65. i 76. Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	47

2017/C 030/54	Predmet T-58/16: Presuda Općeg suda od 13. prosinca 2016. – Apax Partners protiv EUIPO-a – Apax Partners Midmarket (APAX) („Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava za registraciju verbalnog žiga Europske unije APAX — Raniji međunarodni verbalni žig APAX — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost proizvoda i usluga — Članak 8. stavak 1. točke (a) i (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	48
2017/C 030/55	Predmet T-154/16: Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2016. – Grid applications protiv EUIPO-a (APlan) („Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije APlan — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)	48
2017/C 030/56	Predmet T-809/16: Tužba podnesena 18. studenoga 2016. – Vorarlberger Landes- und Hypothekbank protiv SRB	49
2017/C 030/57	Predmet T-811/16: Tužba podnesena 18. studenoga 2016. – Di Bernardo protiv Komisije	49
2017/C 030/58	Predmet T-813/16: Tužba podnesena 21. studenoga 2016. – Abes protiv Komisije	50
2017/C 030/59	Predmet T-818/16: Tužba podnesena 22. studenoga 2016. – Netflix International i Netflix protiv Komisije	51
2017/C 030/60	Predmet T-832/16: Tužba podnesena 25. studenoga 2016. – Celio International protiv Komisije	52
2017/C 030/61	Predmet T-835/16: Tužba podnesena 28. studenoga 2016. – Louvers Belgium protiv Komisije	53
2017/C 030/62	Predmet T-836/16: Tužba podnesena 30. studenoga 2016. – Republika Poljska protiv Komisije	54
2017/C 030/63	Predmet T-841/16: Tužba podnesena 24. studenoga 2016. – Alex protiv Komisije	55
2017/C 030/64	Predmet T-855/16: Tužba podnesena 7. prosinca 2016. – Fertisac protiv ECHA-e	56
2017/C 030/65	Predmet T-865/16: Tužba podnesena 7. prosinca 2016. – Fútbol Club Barcelona protiv Komisije	57
2017/C 030/66	Predmet T-868/16: Tužba podnesena 11. prosinca 2016. – QI i drugi protiv Komisije i Europske središnje banke (ECB)	58
2017/C 030/67	Predmet T-872/16: Tužba podnesena 9. prosinca 2016 – repowermap protiv EUIPO-a – Repower (REPOWER)	58

IV.

(Obavijesti)

OBAVIJESTI INSTITUCIJA, TIJELA, UREDA I AGENCIJA EUROPSKE UNIJE

SUD EUROPSKE UNIJE

Posljednje objave Suda Europske unije u Službenom listu Europske unije*(2017/C 030/01)***Posljednja objava**

SL C 22, 23.1.2017.

Prethodne objave

SL C 14, 16.1.2017.

SL C 6, 9.1.2017.

SL C 475, 19.12.2016.

SL C 462, 12.12.2016.

SL C 454, 5.12.2016.

SL C 441, 28.11.2016.

Ti su tekstovi dostupni na:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V.

(Objave)

SUDSKI POSTUPCI

SUD

Presuda Suda (peto vijeće) od 23. studenoga 2016. – Europska komisija protiv Stichting Greenpeace Nederland, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

(Predmet C-673/13 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Pristup dokumentima institucija — Uredba (EZ) br. 1049/2001 — Okoliš — Arhuška konvencija — Uredba (EZ) br. 1367/2006 — Članak 6. stavak 1. — Rizik od nastupanja štete za komercijalne interese fizičke ili pravne osobe — Pojam „informacije koje se odnose na emisije u okoliš” — Dokumenti u vezi s postupkom odobrenja aktivne tvari sadržane u sredstvima za zaštitu bilja — Aktivna tvar glifosat)

(2017/C 030/02)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: B. Smulders, P. Ondrůšek, P. Oliver i L. Pignataro-Nolin, agenti)

Intervenijenti u potporu tužitelju: American Chemistry Council Inc. (ACC), CropLife America Inc., National Association of Manufacturers of the United States of America (NAM) (zastupnici: M. Abenhaim, *avocat*, K. Nordlander, *advokat* i P. Harrison, *solicitor*), CropLife International AISBL (CLI) (zastupnici: D. Abrahams, *barrister*, R. Cana i E. Mullier, *avocats*, kao i A. Patsa, *dikigoros*), European Chemical Industry Council (Cefic), European Crop Protection Association (ECPA) (zastupnici: I. Antypas i D. Waelbroeck, *avocats*, kao i D. Slater, *solicitor*), European Crop Care Association (ECCA) (zastupnik: S. Pappas, *dikigoros*), Savezna Republika Njemačka (zastupnici: B.N. Kloostra i A. van den Biesen, *advocaten*)

Druge stranke u postupku: Stichting Greenpeace Nederland, Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (zastupnici: B.N. Kloostra i A. van den Biesen, *advocaten*)

Intervenijent u potporu tuženiku: Kraljevina Švedska (zastupnici: E. Karlsson, L. Swedenborg, A. Falk, U. Persson, C. Meyer-Seitz i N. Otte Widgren, agenti)

Izreka

1. Ukida se presuda Općeg suda Europske unije od 8. listopada 2013., *Stichting Greenpeace Nederland i PAN Europe/Komisija* (T-545/11, EU:T:2013:523).
2. Predmet T-545/11 vraća se Općem sudu Europske unije na ponovno odlučivanje.
3. O troškovima će se odlučiti naknadno.

⁽¹⁾ SL C 71, 8. 3. 2014.

Presuda Suda (peto vijeće) od 23. studenog 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio College van Beroep voor het Bedrijfsleven – Nizozemska) – Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting protiv College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

(Predmet C-442/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Arhuška konvencija — Direktiva 2003/4/EZ — Članak 4. stavak 2. — Javni pristup informacijama — Pojam „podaci o emisijama u okoliš” — Direktiva 91/414/EEZ — Direktiva 98/8/EZ — Uredba (EZ) br. 1107/2009 — Stavljanje sredstava za zaštitu bilja i biocidnih pripravaka na tržište — Povjerljivost — Zaštita industrijskih i komercijalnih interesa)

(2017/C 030/03)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Bayer CropScience SA-NV, Stichting De Bijenstichting

Tuženik: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

uz sudjelovanje: Makhtesim-Agan Holland BV

Izreka

1. Članak 4. stavak 2. Direktive 2003/4 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2003. o javnom pristupu informacijama o okolišu i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 90/313/EEZ treba tumačiti na način da okolnost da podnositelj zahtjeva za odobrenje za stavljanje sredstva za zaštitu bilja ili biocidnog pripravka na tržište u okviru postupka predviđenog za ishođenje tog odobrenja nije zatražio povjerljivo postupanje s podacima podnesenima u okviru tog postupka na temelju članka 14. Direktive Vijeća 91/414/EEZ od 15. srpnja 1991. o stavljanju sredstava za zaštitu bilja na tržište, članka 19. Direktive 98/8/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 1998. o stavljanju biocidnih pripravaka na tržište ili članka 33. stavka 4. i članka 63. Uredbe (EZ) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i stavljanju izvan snage direktiva Vijeća 79/117/EEZ i 91/414/EEZ ne predstavlja prepreku tome da nadležno tijelo, kojem je nakon zatvaranja navedenog postupka podnesen zahtjev za pristup tim podacima koji je podnijela treća osoba na temelju Direktive 2003/4, ispita prigovor koji je navedeni podnositelj zahtjeva za odobrenje istaknuo protiv tog zahtjeva za pristup i po potrebi odbije zahtjev za pristup primjenom članka 4. stavka 2. prvog podstavka točke (d) te direktive iz razloga što bi otkrivanje navedenih podataka negativno utjecalo na povjerljivost trgovačkih ili industrijskih podataka.
2. Članak 4. stavak 2. drugi podstavak Direktive 2003/4 treba tumačiti na način:

— pod pojam „emisije u okoliš” u smislu te odredbe potpadaju istjecanja u okoliš proizvoda ili tvari poput sredstava za zaštitu bilja ili biocidnih pripravaka i tvari koje ti proizvodi sadržavaju ako je to istjecanje stvarno ili predviđljivo u uobičajenim ili realnim uvjetima upotrebe;

— pod pojam „podaci o emisijama u okoliš” u smislu navedene odredbe potpadaju naznake o prirodi, sastavu, količini, datumu i mjestu „emisija u okoliš” tih proizvoda ili tvari, kao i podaci o više ili manje dugoročnim utjecajima tih emisija na okoliš, a osobito podaci o ostacima prisutnima u okolišu nakon primjene predmetnog proizvoda i studije o stupnju raznošenja tvari prilikom te primjene, neovisno o tome proizlaze li ti podaci iz terenskih ili poluterenskih studija, laboratorijskih ispitivanja ili translokacijskih studija.

3. Članak 4. stavak 2. drugi podstavak Direktive 2003/4 treba tumačiti na način da, u slučaju zahtjeva za pristup podacima o emisijama u okoliš čije bi otkrivanje negativno utjecalo na jedan od interesa navedenih u članku 4. stavku 2. prvom podstavku točkama (a), (d), (f) do (h) te direktive, treba otkriti samo relevantne podatke koji se mogu izvesti iz izvora informacija, a koji se odnose na emisije u okoliš, ako je moguće razdvojiti te podatke od ostalih informacija koje navedeni izvor sadržava, što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri.

⁽¹⁾ SL C 462, 22. 12. 2014.

Presuda Suda (peto vijeće) od 24. studenoga 2016. – Europska komisija protiv Kraljevine Španjolske

(Predmet C-461/14) ⁽¹⁾

(Povreda obveze države članice — Direktiva 2009/147/EZ — Očuvanje divljih ptica — Posebna zaštićena područja — Direktiva 85/337/EEZ — Procjena utjecaja određenih javnih i privatnih projekata na okoliš — Direktiva 92/43/EEZ — Očuvanje prirodnih staništa)

(2017/C 030/04)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: C. Hermes, E. Sanfrutos Cano, D. Loma-Osorio Lerena i G. Wilms, agenti)

Tuženik: Kraljevina Španjolska (zastupnik: A. Gavela Llopis, agent)

Izreka

1. Time što nije poduzela odgovarajuće mjere kako bi se u posebno zaštićenom području „Campiñas de Sevilla” izbjeglo pogoršanje prirodnih staništa i staništa vrsta, kao i uznemiravanje vrsta za koje je to područje određeno, Kraljevina Španjolska povrijedila je, što se razdoblja prije 29. srpnja 2008. tiče, obveze koje ima na temelju članka 4. stavka 4. Direktive 2009/147/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 30. studenoga 2009. o očuvanju divljih ptica i, što se tiče razdoblja nakon toga datuma, obveze koje ima na temelju članka 6. stavka 2. Direktive Vijeća 92/43/EEZ od 21. svibnja 1992. o očuvanju prirodnih staništa i divlje flore i faune.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija
3. Europskoj komisiji i Kraljevini Španjolskoj nalaže se snošenje vlastitih troškova.

⁽¹⁾ SL C 462, 22. 12. 2014.

Presuda Suda (peto vijeće) od 24. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Tribunal Tributário de Lisboa – Portugal) – SECIL – Companhia Geral de Cal e Cimento SA protiv Fazenda Pública

(Predmet C-464/14) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Slobodno kretanje kapitala — Članci 63. do 65. UFEU-a — Sporazum o pridruživanju EZ-Tunis — Članci 31., 34. i 89. — Sporazum o pridruživanju EZ-Libanon — Članci 31., 33. i 85. — Porez na dobit pravnih osoba — Dividende koje su primljene od društva s poslovnim nastanom u državi članici društva primatelja dividendi — Dividende koje su primljene od društva s poslovnim nastanom u trećoj državi koja je stranka sporazuma o pridruživanju — Različito postupanje — Ograničenje — Opravdanje — Učinkovitost poreznog nadzora — Mogućnost pozivanja na članak 64. UFEU-a u slučaju postojanja sporazuma o pridruživanju EZ-Tunis i EZ-Libanon)

(2017/C 030/05)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Tributário de Lisboa

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: SECIL – Companhia Geral de Cal e Cimento SA

Tuženik: Fazenda Pública

Izreka

1. Članke 63. i 65. UFEU-a treba tumačiti na način da:

- društvo s poslovnim nastanom u Portugalu, koje prima dividende društava s poslovnim nastanom, redom, u Tunisu i Libanonu, može se pozivati na članak 63. UFEU-a radi osporavanja poreznog postupanja u odnosu na te dividende u toj državi članici na temelju propisa koji se ne primjenjuje isključivo na situacije u kojima društvo koje prima dividende izvršava odlučujući utjecaj na društvo koje isplaćuje dividende;
- propis poput onoga o kojemu je riječ u glavnom postupku, prema kojem rezidentno društvo države članice može od svoje porezne osnovice potpuno ili djelomično odbiti dividende ako ih isplaćuje rezidentno društvo iste države članice, ali ne može provesti takvo odbijanje ako je društvo koje raspodjeljuje dobit rezident treće države, jest ograničenje kretanja kapitala između država članica i trećih država koje je, u načelu, zabranjeno člankom 63. UFEU-a;
- odbijanje odobravanja, na temelju članka 46. stavaka 1. i 8. Código do Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Coletivas (Zakonik o porezu na dobit pravnih osoba), u verziji koja je bila na snazi 2009., potpunog ili djelomičnog odbitka primljenih dividendi od porezne osnovice može se opravdati važnim razlozima u općem interesu koji se temelje na nužnosti osiguranja učinkovitosti poreznog nadzora ako se za porezna tijela države članice rezidentnosti društva koje prima dividende pokaže nemogućim dobivanje podataka od treće države čiji je rezident društvo koje isplaćuje te dividende, a što bi omogućilo provjeru ispunjenosti uvjeta koji se odnosi na oporezivanje tog potonjeg društva;
- odbijanje odobravanja, na temelju članka 46. stavka 11. Zakonika o porezu na dobit pravnih osoba, u navedenoj verziji, djelomičnog odbitka ne može se opravdati važnim razlozima u općem interesu koji se temelje na nužnosti osiguranja učinkovitosti poreznog nadzora ako se ta odredba može primijeniti na situacije u kojima se ne može provjeriti je li društvo koje raspodjeljuje dobit oporezovano u državi rezidentnosti, a što je na sudu koji je uputio zahtjev da utvrdi.

2. Članak 64. stavak 1. UFEU-a treba tumačiti na način da:

- ako donošenje režima poreznih olakšica za ugovorna ulaganja, predviđeno u članku 41. stavku 5. točki b) Estatuto dos Benefícios Fiscais (Sustav poreznih olakšica), u verziji na snazi 2009., i režima koji se odnosi na dividende koje potječu iz afričkih zemalja u kojima je portugalski službeni jezik i iz Timor-Leste, koje je predviđeno u članku 42. tog sustava nije izmijenilo pravni okvir koji se odnosi na postupanje u odnosu na dividende koje potječu iz Tunisa i Libanona, tada donošenje navedenih režima ne utječe na to da se isključenje mogućnosti primjene potpunog ili djelomičnog odbitka na dividende koje isplaćuju društva s poslovnim nastanom u tim trećim državama kvalificira kao postojeće ograničenje;

- država članica odriče se mogućnosti predviđene u članku 64. stavku 1. UFEU-a kada bez formalnog stavljanja izvan snage ili izmjene postojećeg propisa sklopi međunarodni sporazum, kao što je to sporazum o pridruživanju, koji u odredbi s izravnim učinkom propisuje liberalizaciju jedne kategorije kapitala iz navedenog članka 64. stavka 1.; takva izmjena pravnog okvira mora se stoga izjednačiti u svojim učincima na mogućnost pozivanja na članak 64. stavak 1. UFEU-a s donošenjem novog propisa koji počiva na logici drukčijoj od one postojećeg propisa;
3. Članak 34. stavak 1. Euro-mediteranskog sporazuma o pridruživanju između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Republike Tunisa, s druge strane, potpisan u Bruxellesu 17. srpnja 1995. i odobren u ime Europske zajednice i Europske zajednice za ugljen i čelik Odlukom Vijeća i Komisije 98/238/EZ, EZUČ od 26. siječnja 1998. mora se tumačiti na način da:
- ima izravan učinak i na njega se, u situaciji poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku u kojoj rezidentno društvo iz Portugala prima dividende rezidentnog društva iz Tunisa na temelju izravnog ulaganja koje je izvršilo u društvo koje raspodjeljuje dobit, može pozivati radi suprotstavljanja poreznom postupanju u odnosu na te dividende u Portugalu;
 - propis poput onoga o kojemu je riječ u glavnom postupku, prema kojem rezidentno društvo države članice može od svoje porezne osnovice potpuno ili djelomično odbiti primljene dividende ako ih isplaćuje rezidentno društvo iste države članice, ali ne može provesti takvo odbijanje ako je društvo koje raspodjeljuje dobit rezident Tunisa, jest ograničenje slobodnog kretanja kapitala koje je u načelu, što se tiče izravnih ulaganja i osobito povrata dobiti od tih ulaganja, zabranjeno člankom 34. stavkom 1. tog sporazuma;
 - u situaciji poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku učinak te odredbe nije ograničen člankom 89. navedenog sporazuma;
 - odbijanje odobravanja, na temelju članka 46. stavaka 1. i 8. Zakonika o porezu na dobit pravnih osoba, u verziji na snazi 2009., potpunog ili djelomičnog odbitka primljenih dividendi od porezne osnovice društva koje prima dividende može se opravdati važnim razlozima u općem interesu koji se temelje na nužnosti osiguranja učinkovitosti poreznog nadzora ako se za porezna tijela države članice rezidentnosti društva koje prima dividende pokaže nemogućim dobivanje podataka od Republike Tunis, čiji je rezident društvo koje isplaćuje te dividende, a što bi omogućilo provjeru ispunjenosti uvjeta koji se odnosi na oporezivanje društva koje isplaćuje navedene dividende;
 - odbijanje odobravanja, na temelju članka 46. stavka 11. Zakonika o porezu na dobit pravnih osoba, u navedenoj verziji, takvog djelomičnog odbitka ne može se opravdati važnim razlozima u općem interesu koji se temelje na nužnosti osiguranja učinkovitosti poreznog nadzora ako se ta odredba može primijeniti na situacije u kojima se ne može provjeriti je li društvo koje raspodjeljuje dobit oporezovano u Tunisu, čiji je rezident to društvo, a što je na sudu koji je uputio zahtjev da utvrdi.
4. Članak 31. Euro-mediteranskog sporazuma o pridruživanju između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Libanonske Republike, s druge strane, potpisan u Luxembourg 17. lipnja 2002. i odobren u ime Europske zajednice Odlukom Vijeća 2006/356/EZ od 14. veljače 2006. mora se tumačiti na način da:
- ima izravni učinak;
 - situacija, poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku, koja se tiče poreznog postupanja u odnosu na dividende koje proizlaze iz izravnih ulaganja koje je u Libanonu izvršila osoba koja je rezident u Portugalu, obuhvaćena je pretpostavkom iz članka 33. stavka 2. tog sporazuma; stoga se članak 33. stavak 1. navedenog sporazuma ne protivi tomu da se u ovom slučaju pozove na njegov članak 31.;
 - propis poput onoga o kojemu je riječ u glavnom postupku, prema kojem rezidentno društvo države članice može od svoje porezne osnovice potpuno ili djelomično odbiti primljene dividende ako ih isplaćuje rezidentno društvo iste države članice, ali ne može provesti takvo odbijanje ako je društvo koje raspodjeljuje dobit rezident Libanona, jest ograničenje slobodnog kretanja kapitala koje je u načelu zabranjeno člankom 31. Euro-mediteranskog sporazuma o pridruživanju između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Libanonske Republike, s druge strane;
 - u situaciji poput one o kojoj je riječ u glavnom postupku učinak te odredbe nije ograničen člankom 85. tog sporazuma;

- odbijanje odobravanja, na temelju članka 46. stavaka 1. i 8. Zakonika o porezu na dobit pravnih osoba, u verziji na snazi 2009., potpunog ili djelomičnog odbitka primljenih dividendi od porezne osnovice društva koje prima dividende može se opravdati važnim razlozima u općem interesu koji se temelje na nužnosti osiguranja učinkovitosti poreznog nadzora ako se za porezna tijela države članice rezidentnosti društva koje prima dividende pokaže nemogućim dobivanje podataka od Libanonske Republike, čiji je rezident društvo koje isplaćuje te dividende, a što bi omogućilo provjeru ispunjenosti uvjeta koji se odnosi na oporezivanje društva koje isplaćuje navedene dividende;
 - odbijanje odobravanja, na temelju članka 46. stavka 11. Zakonika o porezu na dobit pravnih osoba, u navedenoj verziji, takvog djelomičnog odbitka ne može se opravdati važnim razlozima u općem interesu koji se temelje na nužnosti osiguranja učinkovitosti poreznog nadzora ako se ta odredba može primijeniti na situacije u kojima se ne može provjeriti je li društvo koje raspodjeljuje dobit oporezovano u Libanonu, čiji je rezident to društvo, a što je na sudu koji je uputio zahtjev da utvrdi.
5. Što se tiče posljedica tumačenja članaka 63. do 65. UFEU-a, kao i Euro-mediteranskog sporazuma o pridruživanju između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Republike Tunis, s druge strane, te Euro-mediteranskog sporazuma o pridruživanju između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Libanonske Republike, s druge strane, na predmet u glavnom postupku:
- ako tijela države članice, čiji je rezident društvo koje prima dividende, mogu dobiti podatke od Republike Tunis, čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende, a što omogućava provjeru ispunjenosti uvjeta koji se odnosi na oporezivanje društva koje isplaćuje te dividende, tada se članci 63. i 65. UFEU-a, kao i članak 34. stavak 1. Euro-mediteranskog sporazuma o pridruživanju između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Republike Tunis, s druge strane, protive odbijanju odobravanja, na temelju članka 46. stavaka 1. ili 8. Zakonika o porezu na dobit pravnih osoba, u verziji na snazi 2009., potpunog ili djelomičnog odbitka isplaćenih dividendi od porezne osnovice društva koje prima dividende, pri čemu se Portugalska Republika u tom pogledu ne može pozivati na članak 64. stavak 1. UFEU-a;
 - članci 63. i 65. UFEU-a, kao i članak 34. stavak 1. Euro-mediteranskog sporazuma o pridruživanju između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Republike Tunis, i članak 31. Euro-mediteranskog sporazuma o pridruživanju između Europske zajednice i njezinih država članica, s jedne strane, i Libanonske Republike, s druge strane, protive se tomu da se na temelju članka 46. stavka 11. Zakonika o porezu na dobit pravnih osoba, u navedenoj verziji, odbije odobravanje djelomičnog odbitka primljenih dividendi od porezne osnovice društva koje prima isplaćene dividende ako se ta odredba može primijeniti na situacije u kojima se ne može provjeriti oporezivanje društava koja raspodjeljuju dobit u Tunisu i Libanonu, čiji su rezidenti ta društva, a što je na sudu koji je uputio zahtjev da provjeri, pri čemu se Portugalska Republika u tom pogledu ne može pozivati na članak 64. stavak 1. UFEU-a;
 - iznose naplaćene povredom prava Unije treba vratiti, s kamatama, poreznom obvezniku.

(¹) SL C 34, 2. 2. 2015.

Presuda Suda (treće vijeće) od 23. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bundesgerichtshof – Njemačka) – Nelsons GmbH protiv Ayonnax Nutripharm GmbH, Bachblütentreff Ltd

(Predmet C-177/15) (¹)

(*Zahtjev za prethodnu odluku — Informiranje i zaštita potrošača — Uredba (EZ) br. 1924/2006 — Prehrambene i zdravstvene tvrdnje koje se navode na hrani — Prijelazne mjere — Članak 28. stavak 2. — Proizvodi koji nose žigove ili zaštićena imena koji su postojali i prije 1. siječnja 2005. — „Bachovi cvjetni” pripravci — Žig Europske unije RESCUE — Proizvodi koji su se stavljali na tržište kao lijekovi prije 1. siječnja 2005. i kao hrana nakon tog datuma*)

(2017/C 030/06)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Nelsons GmbH

Tuženici: Ayonnax Nutripharm GmbH, Bachblütentreff Ltd

Izreka

Članak 28. stavak 2. prvu rečenicu Uredbe (EZ) br. 1924/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. prosinca 2006. o prehrambenim i zdravstvenim tvrdnjama koje se navode na hrani, kako je izmijenjena Uredbom (EZ) br. 107/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. siječnja 2008., treba tumačiti na način da se ta odredba primjenjuje u situaciji u kojoj se hrana koja nosi žig ili zaštićeno ime stavljala na tržište prije 1. siječnja 2005. kao lijek, a nakon tog datuma, zadržavajući ista obilježja i označena istim žigom ili zaštićenim imenom, kao hrana.

⁽¹⁾ SL C 213, 29. 6. 2015.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 23. studenoga 2016. – Europska komisija protiv Francuske Republike

(Predmet C-314/15) ⁽¹⁾

(Povreda obveze države članice — Direktiva 91/271/EEZ — Pročišćavanje komunalnih otpadnih voda — Članak 4. stavci 1. i 3. — Sekundarno ili ekvivalentno pročišćavanje)

(2017/C 030/07)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: O. Beynet i E. Manhaeve, agenti)

Tuženik: Francuska Republika (zastupnici: S. Ghiandoni, A. Daly i D. Colas)

Izreka

1. Propustivši osigurati sekundarno ili ekvivalentno pročišćavanje komunalnih otpadnih voda iz aglomeracija Goyave, Bastelica, Morne-à-l'Eau, Aiguilles-Château-Ville Vieille, Borgo-Nord, Isola, Plombières-les-Bains, Saint-Céré, Vincey, Etueffont kao i Volx i Villeneuve, bilo svih ispuštanja što se tiče aglomeracija koje imaju između 10 000 i 15 000 stanovnika, bilo za ispuštanja u slatke vode i estuarije što se tiče aglomeracija koje imaju između 2 000 i 10 000 stanovnika, Francuska je Republika povrijedila obveze koje ima na temelju odredaba članka 4. stavaka 1. i 3. Direktive Vijeća 91/271/EEZ od 21. svibnja 1991. o pročišćavanju komunalnih otpadnih voda, kako je izmijenjena Uredbom (CE) br. 1137/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008.

2. U preostalom dijelu tužba se odbija.

3. Francuskoj Republici se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 294, 7. 9. 2015.

Presuda Suda (treće vijeće) od 1. prosinca 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona – Španjolska) – Mohamed Daouidi protiv Bootes Plus SL, Fondo de Garantía Salarial, Ministerio Fiscal

(Predmet C-395/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 2000/78/EZ — Jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja — Članci 1. do 3. — Zabrana svake diskriminacije na temelju invaliditeta — Postojanje „invaliditeta” — Pojam „trajne tjelesne, mentalne, intelektualne ili osjetilne nesposobnosti” — Povelja Europske unije o temeljnim pravima — Članci 3., 15., 21., 30., 31., 34. i 35. — Otkaz radniku koji je privremeno nesposoban za rad u smislu nacionalnog prava, na neodređeno vrijeme)

(2017/C 030/08)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Mohamed Daouidi

Tuženici: Bootes Plus SL, Fondo de Garantía Salarial, Ministerio Fiscal

Izreka

Direktivu Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja treba tumačiti na način da:

- činjenica da je dotična osoba privremeno nesposobna za rad u smislu nacionalnog prava, na neodređeno vrijeme, zbog nesreće na radu, ne znači sama po sebi da se ograničenje sposobnosti te osobe može kvalificirati kao „trajno” u smislu definicije „invaliditeta” iz te direktive, tumačene u skladu s Konvencijom Ujedinjenih naroda o pravima osoba s invaliditetom koja je odobrena u ime Europske zajednice Odlukom Vijeća 2010/48/EZ od 26. studenoga 2009.;
- među indicijama koje omogućavaju smatrati da je takvo ograničenje „trajno” nalazi se osobito činjenica da na datum navodno diskriminatorne činjenice, nije jasno određen kratkoročni završetak nesposobnosti dotične osobe, ili činjenica da se ta nesposobnost može značajno produžiti prije oporavka navedene osobe, i
- u okviru provjere te „trajne” naravi, sud koji je uputio zahtjev treba temeljiti svoju odluku na ukupnosti objektivnih elemenata kojima raspolaže, osobito na dokumentima i potvrđama koje se odnose na stanje te osobe, sastavljenih na temelju aktualnih medicinskih i znanstvenih saznanja i podataka.

⁽¹⁾ SL C 354, 26. 10. 2015.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 24. studenoga 2016. – Ackermann Saatzucht GmbH & Co.KG i dr. (C-408/15 P), ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV i dr. (C-409/15 P) protiv Europskog parlamenta i Vijeća Europske unije

(Spojeni predmeti C-408/15 P i C-409/15 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Tužba za poništenje — Članak 263., četvrti stavak UFEU-a — Pravo na pravni lijek — Procesna legitimacija — Akt koji se osobno odnosi na fizičke odnosno pravne osobe zbog „određenih obilježja koja su samo njima svojstvena” — Uredba (EU) br. 511/2014 — Mjere koje se odnose na poštovanje, od strane korisnika iz Unije, Protokola iz Nagoye o pristupu genetskim resursima te poštenoj i pravičnoj podjeli dobiti koja proizlazi iz njihova korištenja — Uredba (EZ) br. 2100/94 — Ograničenje učinaka zaštite biljnih sorti Zajednice — Izuzeće uzgajivača)

(2017/C 030/09)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Ackermann Saatzucht GmbH & Co.KG, Böhm-Nordkartoffel Agrarproduktion GmbH & Co. OHG, Deutsche Saatveredelung AG, Ernst Benary, Samenzucht GmbH, Freiherr Von Moreau Saatzucht GmbH, Hybro Saatzucht GmbH & Co. KG, Klemm + Sohn GmbH & Co. KG, KWS Saat AG, Norddeutsche Pflanzenzucht Hans-Georg Lembke KG, Nordsaat Saatzuchts GmbH, Peter Franck-Oberaspach, P. H. Petersen Saatzucht Lundsgaard GmbH, Saatzucht Streng – Engelen GmbH & Co. KG, Saka Pflanzenzucht GmbH & Co. KG, Strube Research GmbH & Co. KG, Gartenbau und Spezialkulturen Westhoff GbR, W. von Borries-Eckendorf GmbH & Co. KG (C-408/15 P), ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV, Agriom BV, Agrisemen BV, Anthura BV, Barenbrug Holding BV, De Bolster BV, Evanthia BV, Gebr. Vletter & Den Haan VOF, Hilverda Kooij BV, Holland-Select BV, Könst Breeding BV, Koninklijke Van Zanten BV, Kweek- en Researchbedrijf Agirco BV, Kwekerij de Wester-Bouwing BV, Limgroup BV, Ontwikkelingsmaatschappij Het Idee BV (C-409/15 P) (zastupnici: P. de Jong, E. Bertolotto, K. Claeý, P. Vlaemminck i B. Van Vooren, odvjetnici)

Druge stranke u postupku: Europski parlament (zastupnici: L. Visaggio, J. Rodrigues i R. van de Westelaken, agenti), Vijeće Europske unije (zastupnici: M. Simm i M. Moore, agenti)

Izreka

1. Žalbe se odbijaju.
2. Društvima Ackermann Saatzucht GmbH & Co. KG, Böhm-Nordkartoffel Agrarproduktion GmbH & Co. OHG, Deutsche Saatveredelung AG, Ernst Benary, Samenzucht GmbH, Freiherr Von Moreau Saatzucht GmbH, Hybro Saatzucht GmbH & Co. KG, Klemm + Sohn GmbH & Co. KG, KWS Saat AG, Norddeutsche Pflanzenzucht Hans-Georg Lembke KG, Nordsaat Saatzuchts GmbH, M. Peter Franck-Oberaspach, P. H. Petersen Saatzucht Lundsgaard GmbH, Saatzucht Streng – Engelen GmbH & Co. KG, Saka Pflanzenzucht GmbH & Co. KG, Strube Research GmbH & Co. KG, Gartenbau und Spezialkulturen Westhoff GbR, W. von Borries-Eckendorf GmbH & Co. KG, ABZ Aardbeien Uit Zaad Holding BV, Agriom BV, Agrisemen BV, Anthura BV, Barenbrug Holding BV, De Bolster BV, Evanthia BV, Gebr. Vletter & Den Haan VOF, Hilverda Kooij BV, Holland-Select BV, Könst Breeding BV, Koninklijke Van Zanten BV, Kweek- en Researchbedrijf Agirco BV, Kwekerij de Wester-Bouwing BV, Limgroup BV i Ontwikkelingsmaatschappij Het Idee BV nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 328, 5. 10. 2015.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 24. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio The Labour Court, Irska – Irska) – David L. Parris protiv Trinity College Dublin i dr.

(Predmet C-443/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja — Direktiva 2000/78/EZ — Članak 2. — Zabrana diskriminacije na temelju spolnog opredjeljenja i dobi — Nacionalni mirovinski sustav — Isplata davanja za nadživjele članove obitelji civilnom partneru — Uvjet — Sklapanje partnerstva prije navršene šezdesete godine osiguranika navedenog sustava — Civilno partnerstvo — Nemogućnost u predmetnoj državi članici prije 2010. — Utvrđena trajna veza — Članak 6. stavak 2. — Opravdano različito postupanje na temelju dobi)

(2017/C 030/10)

Jezik postupka: engleski

Sud koji je uputio zahtjev

The Labour Court, Ireland

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Dr. David L. Parris

Tuženici: Trinity College Dublin, Higher Education Authority, Department of Public Expenditure and Reform and Department of Education and Skills

Izreka

1. Članak 2. Direktive Vijeća 2000/78/EZ od 27. studenoga 2000. o uspostavi općeg okvira za jednako postupanje pri zapošljavanju i obavljanju zanimanja treba tumačiti na način da nacionalni propis koji, u okviru sustava naknada za zaposlenike, podvrgava pravo nadživjelih registriranih partnera osiguranika na davanje za nadživjele članove obitelji uvjetu da je registrirano partnerstvo sklopljeno prije nego što je osiguranik navršio šezdeset godina, iako nacionalno pravo ne omogućuje predmetnom osiguraniku da sklopi registrirano partnerstvo prije navršavanja te dobi, ne predstavlja diskriminaciju na temelju spolnog opredjeljenja.
2. Članak 2. i članak 6. stavak 2. Direktive 2000/78 treba tumačiti na način da nacionalni propis poput onog u glavnom postupku koji, u okviru sustava naknada za zaposlenike, podvrgava pravo nadživjelih registriranih partnera osiguranika na davanje za nadživjele članove obitelji uvjetu da je registrirano partnerstvo sklopljeno prije nego što je osiguranik navršio šezdeset godina, iako nacionalno pravo ne omogućuje predmetnom osiguraniku da sklopi registrirano partnerstvo prije nego je navršio tu dob, ne predstavlja diskriminaciju na temelju dobi.
3. Članak 2. i članak 6. stavak 2. Direktive 2000/78 treba tumačiti na način da se nacionalnim propisom poput onoga u glavnom postupku ne može uspostaviti diskriminacija na temelju zajedničkog učinka spolnog opredjeljenja i dobi kada navedenim propisom nije uspostavljena diskriminacija ni na temelju spolnog opredjeljenja ni na temelju dobi.

⁽¹⁾ SL C 354, 26. 10. 2015.

Presuda Suda (drugo vijeće) od 24. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hessisches Landesarbeitsgericht – Njemačka) – Jürgen Webb-Sämman protiv Christopher Seagon (u svojstvu stečajnog upravitelja društva Baumarkt Praktiker DIY GmbH)

(Predmet C-454/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Socijalna politika — Direktiva 2008/94/EZ — Članak 8. — Zaštita zaposlenika u slučaju insolventnosti njihova poslodavca — Odredbe koje se odnose na socijalno osiguranje — Doseg — Mjere nužne za zaštitu stečenih ili budućih prava zaposlenika u okviru dopunskog mirovinskog sustava — Obveza da se predvidi pravo na izdvajanje neplaćenih mirovinskih doprinosa iz stečajne mase — Nepostojanje)

(2017/C 030/11)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Hessisches Landesarbeitsgericht

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Jürgen Webb-Sämman

Tuženik: Christopher Seagon (u svojstvu stečajnog upravitelja društva Baumarkt Praktiker DIY GmbH)

Izreka

Članak 8. Direktive 2008/94/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2008. o zaštiti zaposlenika u slučaju insolventnosti njihova poslodavca, treba tumačiti na način da ne nalaže da se, u slučaju insolventnosti poslodavca, zadržaji iz plaće pretvoreni u mirovinske doprinose bivšeg zaposlenika, koje je taj poslodavac morao isplatiti na mirovinski račun u korist tog zaposlenika, izdvoje iz stečajne mase.

⁽¹⁾ SL C 389, 23. 11. 2015.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 30. studenoga 2016. – Europska komisija protiv Francuske Republike, Orangea, Savezne Republike Njemačke

(Predmet C-486/15 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Državne potpore — Financijske mjere u korist France Télécoma — Ponuda dioničarskog zajma — Javne izjave predstavnika francuske države — Odluka kojom se potpora proglašava nespojivom sa zajedničkim tržištem — Pojam „potpora” — Pojam „gospodarska prednost” — Kriterij razumnog privatnog ulagača — Obveza obrazlaganja Općeg suda — Granice sudskog nadzora — Iskrivljavanje sporne odluke)

(2017/C 030/12)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: C. Giolito, B. Stromsky, D. Grespan i T. Maxian Rusche, agenti)

Druge stranke u postupku: Francuska Republika (zastupnici: G. de Bergues, D. Colas i J. Bousin, agenti), Orange, prije France Télécom (zastupnici: S. Hautbourg i S. Cochard-Quesson, *avocats*), Savezna Republika Njemačka

Izreka

1. *Žalba se odbija.*
2. *Europskoj komisiji nalaže se snošenje troškova.*

⁽¹⁾ SL C 381, 16. 11. 2015.

Presuda Suda (treće vijeće) od 1. prosinca 2016. – Toni Klement protiv Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Bullerjan GmbH

(Predmet C-642/15 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Uredba (EZ) br. 207/2009 — Žig Europske unije — Trodimenzionalni žig koji predstavlja oblik pećnice — Članak 51. stavak 1. točka (a) — Zahtjev za opoziv žiga Europske unije — Članak 15. stavak 1. drugi podstavak točka (a) — Stvarna uporaba žiga — Odbijanje zahtjeva za proglašenje žiga ništavim)

(2017/C 030/13)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Toni Klement (zastupnik: J. Weiser, Rechtsanwalt)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: A. Schifko, agent), Bullerjan GmbH

Izreka

1. *Poništava se presuda Općeg suda Europske unije od 24. rujna 2015., Klement/OHIM – Bullerjan (Oblik pećnice) (T-211/14, neobjavljena, EU:T:2015:688).*
2. *Predmet se vraća Općem sudu Europske unije.*
3. *O troškovima će se odlučiti naknadno.*

⁽¹⁾ SL C 68, 22. 2. 2016.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 24. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Bayerischer Verwaltungsgerichtshof – Njemačka) – Bund Naturschutz in Bayern e.V., Harald Wilde protiv Freistaat Bayern

(Predmet C-645/15) ⁽¹⁾

(Zahtjev za prethodnu odluku — Okoliš — Procjena učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš — Direktiva 2011/92/EU — Projekt koji podliježe procjeni — Prilog I. točka 7. — Europski sporazum o glavnim međunarodnim prometnim pravcima (AGR) — Proširenje ceste s četiri prometne trake na dionici kraćoj od 10 km)

(2017/C 030/14)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Bund Naturschutz in Bayern e.V., Harald Wilde

Tuženik: Freistaat Bayern

uz sudjelovanje: Stadt Nürnberg

Izreka

1. Prilog I. točku 7. podtočku (c) Direktivi 2011/92/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš ne može se tumačiti na način da ta odredba obuhvaća projekt uređenja ceste koji se sastoji od proširenja ili uređenja postojeće ceste s četiri ili više prometnih traka, iako se, kao u glavnom postupku, odnosi na dionicu kraću od 10 km.
2. Prilog I. točku 7. podtočku (b) Direktivi 2011/92 treba tumačiti na način da su „brze ceste” u smislu te odredbe ceste koje imaju tehničke karakteristike navedene u definiciji sadržanoj u Prilogu II. točki II. 3. Europskom sporazumu o glavnim međunarodnim prometnim pravcima (AGR), potpisanom u Ženevi 15. studenoga 1975., čak i ako te ceste nisu dio mreže glavnih međunarodnih prometnih pravaca koja je uređena tim sporazumom niti se nalaze u gradskom području.
3. Pojam „izgradnja” u smislu Priloga I. točke 7. podtočke (b) Direktivi 2011/92 treba tumačiti na način da se odnosi na izvedbu prethodno nepostojećih objekata ili fizičku izmjenu prethodno postojećih objekata. Kako bi ocijenio može li se takva izmjena s obzirom na svoj opseg i način izvedbe smatrati ekvivalentnom takvoj izgradnji, sud koji je uputio zahtjev mora uzeti u obzir sve karakteristike predmetnog objekta, a ne samo njegovu dužinu ili zadržavanje njegove početne trase.

(¹) SL C 90, 7. 3. 2016.

Presuda Suda (šesto vijeće) od 24. studenoga 2016. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Oberlandesgericht Düsseldorf – Njemačka) – Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG protiv BIOS Medical Services GmbH, ranije BIOS Naturprodukte GmbH

(Predmet C-662/15) (¹)

(Zahtjev za prethodnu odluku — Usklađivanje zakonodavstava — Direktiva 93/42/EEZ — Medicinski proizvodi — Proizvod klase rizika I. (kirurški zavoji) koji je proizvođač podvrgnuo postupku ocjene sukladnosti — Paralelni uvoz — Dodavanje podataka o uvozniku na označivanje — Dodatni postupak ocjene sukladnosti)

(2017/C 030/15)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Oberlandesgericht Düsseldorf

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Lohmann & Rauscher International GmbH & Co. KG

Tuženik: BIOS Medical Services GmbH, ranije BIOS Naturprodukte GmbH

Izreka

Članak 1. stavak 2. točku (f) i članak 11. Direktive Vijeća 93/42/EEZ od 14. lipnja 1993. o medicinskim proizvodima, kako je izmijenjena Direktivom 2007/47/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. rujna 2007., treba tumačiti na način da ne nalažu paralelnom uvozniku medicinskog proizvoda, kao što je to onaj u glavnom postupku koji nosi oznaku CE i bio je podvrgnut postupku ocjene sukladnosti u smislu navedenog članka 11., da provede novi postupak ocjene sukladnosti namijenjen potvrđivanju usklađenosti informacija pomoću kojih se on može identificirati i koje on dodaje na naljepnicu tog proizvoda s ciljem njegova stavljanja na tržište u državi članici uvoza.

(¹) SL C 118, 4. 4. 2016.

Presuda Suda (deseto vijeće) od 1. prosinca 2016. – Europska komisija protiv Velikog Vojvodstva Luksemburg

(Predmet C-152/16) (¹)

(Povreda obveze države članice — Uredba (EZ) br. 1071/2009 — Zajednička pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika — Članak 16. stavci 1. i 5. — Nacionalni elektronički registar poduzeća cestovnog prijevoza — Nepovezanost nacionalnih elektroničkih registara drugih država članica)

(2017/C 030/16)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnik: J. Hottiaux, agent)

Tuženik: Veliko Vojvodstvo Luksemburg (zastupnik: D. Holderer, agent)

Izreka

1. Ne uspostavivši nacionalni elektronički registar poduzeća cestovnog prijevoza koji je u potpunosti usklađen i povezan s nacionalnim elektroničkim registrima drugih država članica, Veliko Vojvodstvo Luksemburg povrijedilo je obveze koje ima na temelju članka 16. stavaka 1. i 5. Uredbe Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o uspostavljanju zajedničkih pravila koja se tiču uvjeta za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoznika te stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 96/26/EZ.
2. Velikom Vojvodstvu Luksemburg se nalaže snošenje troškova.

(¹) SL C 191, 30. 5. 2016.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. listopada 2016. uputio Amtsgericht Hannover (Njemačka) – Andrea Witzel, Jannis Witzel, Jazz Witzel protiv Germanwings GmbH

(Predmet C-520/16)

(2017/C 030/17)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Hannover

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Andrea Witzel, Jannis Witzel, Jazz Witzel

Tuženik: Germanwings GmbH

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 5. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾ tumačiti na način da se pojam neizbježnosti odnosi isključivo na nastanak izvanrednih okolnosti ili obuhvaća i njihove posljedice, to jest otkazivanje ili duže kašnjenje?
2. Ako Sud na prvo pitanje odgovori tako da se pojam neizbježnosti odnosi na kašnjenje: mora li se stvarni zračni prijevoznik u situaciji u kojoj izvanredne okolnosti utječu na zrakoplov koji izvodi prethodni let potruditi da, čim one nastanu, osigura zamjenski zrakoplov ili može sačekati dok ne bude siguran da će te okolnosti dovesti do dužeg kašnjenja sljedećeg leta?
3. Ako Sud na prvo pitanje odgovori tako da se pojam neizbježnosti odnosi na kašnjenje: predstavlja li podzakup zrakoplova nerazumnu mjeru kada su njegovi troškovi otprilike tri puta veći od troškova predviđenog leta?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 5. listopada 2016. uputio Amtsgericht Hannover (Njemačka) –
Ralf-Achim Vetter, Susanne Glang-Vetter, Anna Louisa Vetter, Carolin Marie Vetter protiv
Germanwings GmbH**

(Predmet C-521/16)

(2017/C 030/18)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Hannover

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Ralf-Achim Vetter, Susanne Glang-Vetter, Anna Louisa Vetter, Carolin Marie Vetter

Tuženik: Germanwings GmbH

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 5. stavak 3. Uredbe (EZ) br. 261/2004 ⁽¹⁾ tumačiti na način da se pojam neizbježnosti odnosi isključivo na nastanak izvanrednih okolnosti ili obuhvaća i njihove posljedice, to jest otkazivanje ili duže kašnjenje?
2. Ako Sud na prvo pitanje odgovori tako da se pojam neizbježnosti odnosi na kašnjenje: mora li se stvarni zračni prijevoznik u situaciji u kojoj izvanredne okolnosti utječu na zrakoplov koji izvodi prethodni let potruditi da, čim one nastanu, osigura zamjenski zrakoplov ili može sačekati dok ne bude siguran da će te okolnosti dovesti do dužeg kašnjenja sljedećeg leta?
3. Ako Sud na prvo pitanje odgovori tako da se pojam neizbježnosti odnosi na kašnjenje: predstavlja li podzakup zrakoplova nerazumnu mjeru kada su njegovi troškovi otprilike tri puta veći od troškova predviđenog leta?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 17. listopada 2016. uputio Finanzgerichts München (Njemačka) – Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH protiv Hauptzollamt München

(Predmet C-529/16)

(2017/C 030/19)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Finanzgericht München

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH

Tuženik: Hauptzollamt München

Prethodna pitanja

1. Je li u skladu s odredbama članka 28. i dalje Uredbe Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice ⁽¹⁾, kako je izmijenjena i dopunjena Uredbom (EZ) br. 2700/2000 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. studenoga 2000. ⁽²⁾ određivanje carinske vrijednosti na temelju dogovorene transakcijske cijene koja se sastoji iz prvotno izračunatog i prijavljenog iznosa i paušalnog usklađenja po isteku obračunskog razdoblja pri čemu se koristi ključ za raspodjelu, neovisno o tome mora li deklarant na kraju obračunskog razdoblja dodatno platiti matičnom društvu ili od njega primiti određeni iznos?

2. Ako da:

Može li se carinska vrijednost provjeriti odnosno utvrditi na temelju pojednostavljenih pristupa ako treba priznati učinke naknadnih usklađivanja transakcijskih cijena (ulazno i silazno)?

⁽¹⁾ SL L 302, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 2., str. 110.)

⁽²⁾ SL L 311, str. 17.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. listopada 2016. uputio Landgericht Frankfurt am Main (Njemačka) – Kevin Joseph Devine protiv Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

(Predmet C-538/16)

(2017/C 030/20)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Frankfurt am Main

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Kevin Joseph Devine

Tuženik: Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 7. stavak 1. točku (a) Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima ⁽¹⁾ tumačiti na način da izraz „stvari povezane s ugovorom” obuhvaća i zahtjev za odštetu temeljem članka 7. Uredbe (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 296/91 ⁽²⁾ podnesen protiv stvarnog zračnog prijevoznika koji nije stranka ugovora sklopljenog s dotičnim putnikom?

2. Ako se primjenjuje članak 7. stavak 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012:

Treba li u slučaju prijevoza osoba na dva leta bez bitnog zadržavanja u zračnoj luci prelaska na drugi let krajnje odredište putnika smatrati mjestom ispunjenja obveze u skladu s člankom 7. stavkom 1. točkom (b) drugom alinejom Uredbe (EU) br. 1215/2012, ako se zahtjev za odštetu u skladu s člankom 7. Uredbe (EZ) br. 261/2004 koji se ostvaruje tužbom zasniiva na smetnji koja je nastupila na prvom od tih letova, te je tužba usmjerena protiv stvarnog zračnog prijevoznika na prvom letu, koji nije ugovorna strana ugovora o prijevozu?

⁽¹⁾ SL L 351, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 11., str. 289.).

⁽²⁾ SL L 46, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. listopada 2016. uputio Landgericht Frankfurt am Main
(Njemačka) – Richard Rodriguez Serin protiv HOP!-Regional**

(Predmet C-539/16)

(2017/C 030/21)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht Frankfurt am Main

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Richard Rodriguez Serin

Tuženik: HOP!-Regional

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 5. točku 1. podtočku (a) Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima ⁽¹⁾ tumačiti na način da izraz „[može biti tužena] u stvarima koji se odnose na ugovore” također obuhvaća pravo na odštetu na temelju članka 7. Uredbe (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcanja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta u polasku te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 296/91 ⁽²⁾, istaknuto protiv stvarnog zračnog prijevoznika s kojim dotični putnik nije u ugovornom odnosu?
2. U slučaju da se članak 5. točka 1. Uredbe (EZ) br. 44/2001 primjenjuje:

Treba li smatrati da je, kada je riječ o prijevozu osoba koji se izvršava u dva leta, bez značajnijeg boravka u zračnoj luci u kojoj se zrakoplov zaustavlja, krajnje odredište putnika mjesto izvršenja u smislu članka 5. točke 1. podtočke (b), druge alineje Uredbe (EZ) br. 44/2001, čak i onda kad se pravo na odštetu, predviđeno u članku 7. Uredbe (EZ) br. 261/2004 i istaknuto u tužbi, temelji na događaju koji se zbio tijekom prvog leta te je tužba podnesena protiv stvarnog zračnog prijevoznika koji je izvodio prvi let i koji nije stranka ugovora o prijevozu?

⁽¹⁾ SL 2001., L 12, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 30.)

⁽²⁾ SL L 46, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. listopada 2016. uputio cour d'appel de Mons (Belgija) – État
belge protiv Biologie Dr Antoine SPRL**

(Predmet C-548/16)

(2017/C 030/22)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour d'appel de Mons

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: État belge

Druga stranka u postupku: Biologie Dr Antoine SPRL

Prethodno pitanje

Je li u skladu s pravilima o izradi bilance iz Četvrte direktive Vijeća od 25. srpnja 1978. o godišnjim financijskim izvještajima za određene vrste trgovačkih društava (Direktiva 78/660/EEZ, SL L 222 od 14. kolovoza 1978., str. 11.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 1., str. 16.), na temelju kojih:

- godišnji financijski izvještaji daju istinit i pošten prikaz aktive i pasive društva, njegovo financijsko stanje te dobit ili gubitak. (članak 2. stavak 3. Direktive);
- namjena rezerviranja za obveze i rashode je da pokrije gubitke ili dugove čija je priroda jasno definirana, a za koje je na datum bilance vjerojatno ili izvjesno da će nastati, ali postoji neizvjesnost u pogledu iznosa ili datuma kada će nastati (članak 20. stavak 1. Direktive);
- procjena treba biti izvršena na razumnoj osnovi, a posebno:
 - može se uključiti samo dobit koja se ostvari s datumom bilance;
 - treba uzeti u obzir sve predvidive obveze i potencijalne gubitke koji proizlaze tijekom financijske godine o kojoj je riječ ili one prethodne, čak i ako takve obveze ili gubici postanu očiti tek između datuma bilance i datuma kad je bilanca sastavljena (članak 31. stavak 1. točka (c) podtočke (aa) i (bb) Direktive);
- mora se voditi računa o prihodima i rashodima koji se odnose na financijsku godinu bez obzira na datum primitka ili plaćanja takvog prihoda ili rashoda (članak 31. stavak 1. točka (d) Direktive);
- posebno se moraju procijeniti sastavni dijelovi stavki aktive i pasive (članak 31. stavak 1. točka (e) Direktive);

to da društvo koje izdaje dioničku opciju njezinu prodajnu cijenu može uknjižiti kao prihod u računovodstvenom razdoblju u kojoj je ta opcija realizirana ili u kojem je dospjela, kako bi uzelo u obzir rizik koji snosi izdavatelj opcije zbog obveze koju je preuzeo, a ne u poreznom razdoblju u kojem je opcija prodana te je za nju konačno dobivena prodajna cijena, pri čemu se rizik koji je preuzeo izdavatelj opcije ocjenjuje zasebno, knjiženjem rezerve?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. listopada 2016. uputio Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano (Italija) – Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano protiv Palais Kaiserchron Srl

(Predmet C-549/16)

(2017/C 030/23)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Commissione tributaria di Secondo Grado di Bolzano

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale Ufficio controlli di Bolzano

Tuženik: Palais Kaiserchron Srl

Prethodno pitanje

Treba li članak 401. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽¹⁾ tumačiti na način da se porez na dodanu vrijednost i pristojbe za registraciju (za ugovore o najmu materijalne imovine iz članka 40. i članka 5. stavka 1. točke (a) bis prvog dijela Tarife DPR-a br. 131 od 26. travnja 1986.) mogu naplatiti kumulativno ili na način da potonja pristojba ima narav poreza na promet?

⁽¹⁾ (SL L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 31. listopada 2016. uputio Centrale Raad van Beroep (Nizozemska) – J. Klein Schiphorst protiv Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

(Predmet C-551/16)

(2017/C 030/24)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Centrale Raad van Beroep

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: J. Klein Schiphorst

Tuženik: Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen

Prethodna pitanja

1. Može li se mogućnost iz članka 64. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 883/2004 ⁽¹⁾ ostvariti, u pogledu članaka 63. i 7. te uredbe, u skladu s ciljem i svrhom te uredbe kao i slobodnim kretanjem osoba i radnika, načelnim odbijanjem svakog zahtjeva za produljenje trajanja izvoza davanja za nezaposlenost, osim ako Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen ocijeni da mu posebne okolnosti slučaja, na primjer postojanje konkretnih i očitih mogućnosti zapošljavanja, ne dopuštaju da odbije produljenje trajanja izvoza?
2. U slučaju niječnog odgovora: na koji način države članice mogu ostvariti mogućnost iz članka 64. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 883/2004?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 883/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti (SL, L 166, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 3. str. 160.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 3. studenoga 2016. uputio Kammergericht Berlin (Njemačka) – Doris Margret Lisette Mahnkopf

(Predmet C-558/16)

(2017/C 030/25)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Kammergericht Berlin

Stranke glavnog postupka

Podnositelj zahtjeva: Doris Margret Lisette Mahnkopf

Sudionik: Sven Mahnkopf

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 1. stavak 1. Uredbe br. 650/2012⁽¹⁾ tumačiti na način da se njezino područje primjene („Nasljeđivanje”) odnosi i na odredbe nacionalnog prava koje – kao što je to slučaj s paragrafom 1371. stavkom 1. njemačkog Građanskog zakonika (BGB) – uređuju imovinska pitanja nakon smrti jednog bračnog druga putem uvećanja zakonskog nasljednog dijela drugog bračnog druga?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje niječan, treba li ipak članak 68. točku (l) i članak 67. stavak 1. Uredbe br. 650/2012 tumačiti na način da se nasljedni dio nadživjelog bračnog druga – čak i ako djelomično proizlazi iz uvećanja na temelju imovinskopravnog uređenja kakvo je ono iz § 1371. stavka 1. BGB-a – u cijelosti može biti unijeti u Europsku potvrdu o nasljeđivanju?

Ako, u načelu, treba dati niječan odgovor, može li se iznimno dati potvrđan odgovor u situacijama u kojima

- a) je cilj potvrde o nasljeđivanju isključivo omogućavanje ostvarivanja prava nasljednika na imovinu umrlog koja se nalazi u određenoj drugoj državi članici, i
 - b) odluku u nasljednim stvarima (članci 4. i 21. Uredbe br. 650/2012) i – bez obzira na to koja se pravila o sukobu zakona primjenjuju – imovinske odnose bračnih drugova, treba prosuđivati temeljem istog nacionalnog prava.
3. Ako se na pitanja 1. i 2. odgovori niječno, treba li članak 68. točku (l) Uredbe br. 650/2012 tumačiti na način da se nasljedni dio nadživjelog bračnog druga koji je uvećan temeljem imovinskopravnog uređenja, može u cijelosti – iako zbog tog uvećanja samo informativno – unijeti u Europsku potvrdu o nasljeđivanju?

⁽¹⁾ Uredba (EU) br. 650/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o nadležnosti, mjerodavnom pravu, priznavanju i izvršavanju odluka i prihvaćanju i izvršavanju javnih isprava u nasljednim stvarima i o uspostavi Europske potvrde o nasljeđivanju; SL L 201, str. 107. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 10., str. 296.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 14. studenoga 2016. uputio Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španjolska) – Grupo Norte Facility S.A. protiv Angela Manuela Moreire Gómeza

(Predmet C-574/16)

(2017/C 030/26)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Grupo Norte Facility S.A.

Tuženik: Angel Manuel Moreira Gómez

Prethodna pitanja

1. Treba li smatrati, u svrhu načela jednakosti između radnika na određeno vrijeme i radnika na neodređeno vrijeme, da raskid ugovora o radu zbog „objektivnih okolnosti” sukladno članku 49. stavku 1. točki (c) Zakona o radu i raskid ugovora o radu zbog „objektivnih razloga” predviđen člankom 52. navedenog zakona predstavljaju „usporedive situacije” i da stoga različite naknade isplaćene u jednom i drugom slučaju predstavljaju nejednakost u postupanju između radnika na određeno vrijeme i radnika na neodređeno vrijeme koja je zabranjena Direktivom 1999/70/EZ Vijeća⁽¹⁾ od 28. lipnja 1999. o Okvirnom sporazumu o radu na određeno vrijeme koji su sklopili ETUC, UNICE i CEEP?

2. U slučaju potvrdnog odgovora, treba li smatrati da ciljevi socijalne politike koji su opravdali uvođenje oblika ugovora o zamjeni osoblja, opravdavaju također, sukladno članku 4. stavku 1. ranije navedenog okvirnog sporazuma, razliku u postupanju koja se sastoji u isplati nepovoljnije naknade za raskid ugovora o radu u slučaju da poduzetnik slobodno odluči da navedeni ugovor o zamjeni osoblja bude na određeno vrijeme?
3. U svrhu jamčenja korisnog učinka Direktive 1999/70, u nedostatku razumnog objašnjenja sukladno članku 4. stavku 1., treba li tumačiti da nejednakost u postupanju s obzirom na naknadu za raskid ugovora između radnika na određeno vrijeme i radnika ne određeno vrijeme u ranije navedenom španjolskom propisu, predstavlja diskriminaciju zabranjenu člankom 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, jer je protivna načelima jednakog postupanja i nediskriminacije, koji su dio općih načela prava Unije?

(¹) SL 1999., L 175, str. 43. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 4., str. 228.)

Žalba koju je 17. studenoga 2016. podnio Sun Pharmaceutical Industries Ltd, ranije Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 8. rujna 2016. u predmetu T-460/13, Sun Pharmaceutical Industries Ltd, ranije Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd protiv Europske komisije

(Predmet C-586/16 P)

(2017/C 030/27)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Sun Pharmaceutical Industries Ltd, ranije Ranbaxy Laboratories Ltd, Ranbaxy (UK) Ltd (zastupnici: R. Vidal, A. Penny, *solicitors*, B. Kennelly QC, *barrister*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjev

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- ukine presudu Općeg suda u predmetu T-460/13 u dijelu u kojem je njome odbijena njihova tužba za poništenje Odluke Europske komisije od 19. lipnja 2013. u predmetu COMP/39226 – Lundbeck (citalopram) kojom je utvrđena povreda s obzirom na cilj članka 101. stavka 1. UFEU-a i članka 53. Sporazuma o EGP-a u dijelu u kojem se odnosi na žalitelje;
- poništi članak 1. stavak 4. Odluke u dijelu u kojem se odnosi na žalitelje;
- poništi članak 2. stavak 4. Odluke u dijelu u kojem se njime izriču novčane kazne žaliteljima ili, podredno, smanji iznos novčane kazne; i
- naloži Komisiji snošenje sudskih i drugih troškova žaliteljâ u vezi s ovim predmetom i svaku drugu mjeru koju smatra prikladnom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Opći sud je pogrešno primijenio test za dokazivanje povrede „s obzirom na cilj” članka 101. stavka 1. koji je Sud Europske unije (u daljnjem tekstu: Sud EU-a) utvrdio u predmetu *Cartes Bancaires* protiv Komisije, C-67/13 P, ECLI: EU:C:2014:2204 (u daljnjem tekstu: *Cartes Bancaires*). Sporazum između žaliteljâ i H. Lundbeck A/S (u daljnjem tekstu: Lundbeck) koji je stupio na snagu 16. lipnja 2002. (u daljnjem tekstu: sporazum 2) po svojoj naravi nije bio štetan za tržišno natjecanje. Njegova prvotna svrha bila je riješiti spor zbog povrede patenta između žaliteljâ i društva Lundbeck. Kako bi se moglo utvrditi da je taj sporazum doista bio štetan za tržišno natjecanje bilo je potrebno da Komisija ispita njegove učinke.

2. Utvrdivši da je u vrijeme sklapanja sporazuma između žalitelja i društva Lundbeck postojalo „moguće tržišno natjecanje” u materijalnom smislu, Opći sud je očito iskrivio dokaze u spisu Suda. Od Komisije se zahtijevalo da objektivno dokaže da su žalitelji imali stvarnu, konkretnu mogućnost ulaska na tržište na gospodarski održivi način. Dokazi su pokazali da (a) takav ulazak nije bio ni objektivno ni u smislu gospodarske održivosti stvarno ili konkretno moguć prije prestanka važenja sporazuma; i (b) u pregovorima o predmetnom sporazumu, žalitelji nisu imali namjeru biti iskreni u vezi s njihovom spremnošću za ulazak na tržište i prevarili su društvo Lundbeck da pristane isporučiti vlastite proizvode žaliteljima po povoljnijoj cijeni i izvršiti plaćanje žaliteljima. Upravo je to omogućilo žaliteljima da odmah uđu na tržište što oni drugačije ne bi nikako uspjeli. Opći sud je propustio uzeti u obzir glavnu razliku između žalitelja i drugih proizvođača generičkih lijekova koji su sklopili sporazume s društvom Lundbeck, odnosno da žalitelji nisu imali stvarnu i konkretnu mogućnost dobivanja odobrenja za stavljanje u promet za vrijeme trajanja sporazumom.
3. U svakom slučaju, žaliteljima nije trebala biti izrečena nikakva kazna. U trenutku njegova sklapanja takav se sporazum smjericama Komisije nije smatrao povredom „s obzirom na cilj”. To je bio novi predmet u kojem je društvo Lundbeck imalo *prima facie* zaštitu od tržišnog natjecanja putem svojih patenata i regulatornih zapreka zbog čega su žalitelji zapravo unaprijedili svoju sposobnost natjecanja s tim društvom na relevantnom tržištu povoljnijom opskrbom Lundbeckovim proizvodima koje su žalitelji mogli označiti kao vlastite. Kaznom koja je izrečena žaliteljima zanemarena je novina povrede i Komisijino neopravdano kašnjenje: obavijest o istrazi mogla je jednostavno biti dostavljena žaliteljima više od pet godina prije stvarne obavijesti.

Žalba koju je 18. studenoga 2016. podnio Generics (UK) Ltd protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 8. rujna 2016. u predmetu T-469/13: Generics (UK) protiv Komisije

(Predmet C-588/16 P)

(2017/C 030/28)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Generics (UK) Ltd (zastupnici: I. Vandenborre, odvjetnik, T. Goetz, *rechtsanwalt*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjev

Žalitelj od suda zahtijeva da:

— ukine presudu ili poduzme svaku drugu mjeru koju smatra potrebnom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. **Prvi žalbeni razlog.** Opći sud je propustio dokazati da sporazumi o nagodbi predstavljaju povrede „s obzirom na cilj” u smislu presude Cartes Bancaires. Posebice, Opći sud ne objašnjava na koji način sporazumi o nagodbi sadržavaju u sebi dovoljan stupanj štetnosti za tržišno natjecanje bez potrebe ocjenjivanja njihovih stvarnih i mogućih učinaka. Naprotiv, Opći sud izražava sumnju i nesigurnost u vezi s kritičnim dijelovima analize sporazumâ o nagodbi.
2. **Drugi žalbeni razlog.** Dokazi navedeni u prilog utvrđenjima Općeg suda ne ispunjavaju uvjete točnosti, pouzdanosti, dosljednosti i sveobuhvatnosti dokaza koje je ovaj Sud odredio kao nužne da bi se udovoljilo uvjetu dokazivanja povrede „s obzirom na cilj”.
3. **Treći žalbeni razlog.** U prilog zakonitosti sporazuma o nagodbi, Opći sud prebacuje teret dokazivanja tako što društvu Generics (UK) nameće obvezu dokazati da bi u slučaju stavljanja proizvoda na tržište za vrijeme parnice zbog povrede patenta zasigurno uslijedio spor i da bi ga Generics (UK) zasigurno izgubio.

4. **Četvrti žalbeni razlog.** Opći sud je propustio provesti potpuno preispitivanje Komisijine odluke o odbijanju primjene članka 101. stavka 3. UFEU-a.
5. **Peti žalbeni razlog.** Opći sud je počinio pogrešku koja se tiče prava vršenjem ovlasti sudskog nadzora *ultra vires* time što je utvrdio novu povredu članka 101. stavka 1. UFEU-a koja nije bila navedena u odluci i time što je Komisijina utvrđenja zamijenio vlastitim.
6. **Šesti žalbeni razlog.** Sud je propustio navesti jasne, precizne i dosljedne dokaze u prilog utvrđenju da je Generics (UK) navodno počinio povredu namjerno ili nepažnjom, kako to zahtijeva članak 23. stavak 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003⁽¹⁾ od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima 81. i 82. Ugovora.

⁽¹⁾ (SL 2003, L 1, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165.)

Tužba podnesena 21. studenoga 2016. – Europska komisija protiv Helenske Republike

(Predmet C-590/16)

(2017/C 030/29)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: Flavia Tomat i Aikaterini Kyratsou, agenti)

Tuženik: Helenska Republika

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da je u smislu članka 258. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, time što je donijela i zadržala na snazi propis koji omogućava stavljanje na raspolaganje bez primjene trošarina naftnih proizvoda na benzinskim crpkama društva „Hellenic Duty Free Shops SA” na graničnim prijelazima Kipoi na rijeci Evros, Kakavia i Euzone, koji se svi nalaze u pograničnim područjima s trećim državama – konkretno, s Turskom, Albanijom i bivšom jugoslavenskom republikom Makedonijom – Helenska Republika povrijedila obveze koje ima na temelju članka 7. stavka 1. Direktive 2008/118/EZ⁽¹⁾;
- naloži Helenskoj Republici snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

1. U obrazloženom mišljenju od 1. rujna 2014. poslanom grčkim tijelima, Europska komisija je navela da je Grčka, odobrivši stavljanje na raspolaganje naftnih proizvoda na koje se ne primjenjuju trošarine, na benzinskim crpkama kojima upravlja društvo „Hellenic Duty Free Shops SA” na graničnim prijelazima Kipoi na rijeci Evros, Kakavia i Euzone, povrijedila obveze koje ima na temelju članka 7. stavka 1. Direktive 2008/118 o općim aranžmanima za trošarine, zato što ne smatra da takvo stavljanje na raspolaganje predstavlja stvarno puštanje u potrošnju. Komisija tvrdi da izravne isporuke goriva vozilima na navedenim benzinskim crpkama predstavljaju puštanje u potrošnju te da se na njih primjenjuju trošarine.
2. Slučajeve izuzetaka od načelnog pravila prema kojem se porez obračunava u državi članici u kojoj dolazi do potrošnje, zakonodavac Unije izričito navodi. Primjena pojednostavljenih postupaka za izvoz u treću zemlju na stavljanje na raspolaganje naftnih proizvoda na koje se primjenjuju trošarine, u suprotnosti je s Direktivom 2008/118 jer ne ulazi u područje primjene jedne od njezinih relevantnih odredbi.

⁽¹⁾ SL L 9, 14. 1. 2009., str. 9. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 2., str. 174.)

Žalba koju su 18. studenoga 2016. podnijeli H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 8. rujna 2016. u predmetu T-472/13: H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd protiv Europske komisije

(Predmet C-591/16 P)

(2017/C 030/30)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: H. Lundbeck A/S, Lundbeck Ltd (zastupnici: R. Subiotto QC, *barrister*, T. Kuhn, *rechtsanwalt*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Europska federacija farmaceutske industrije i njezinih udruga (EFPIA)

Zahtjev

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- u cijelosti ili djelomično ukine presudu
- poništi odluku u dijelu u kojem se odnosi na žalitelje ili, podredno, poništi novčane kazne izrečene žaliteljima na temelju te odluke ili, podredno prethodnom, znatno smanji novčane kazne izrečene žaliteljima na temelju te odluke;
- naloži Komisiji snošenje sudskih i drugih troškova žalitelja nastalih u ovom postupku i u postupku pred Općim sudom (u daljnjem tekstu: OS);
- po potrebi vrati predmet OS-u na ponovno odlučivanje u skladu s presudom Suda;
- poduzme svaku drugu mjeru koju smatra prikladnom;

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvim žalbenim razlogom žalitelji navode da je OS počinio pogrešku koja se tiče prava prihvativši zaključak Komisije da je cilj sporazumâ bio ograničavanje tržišnog natjecanja. OS je počinio pogrešku koja se tiče prava utvrdivši da sporazum ograničava tržišno natjecanje s obzirom na cilj čak i ako je obuhvaćen područjem primjene patenata društva Lundbeck. Takav sporazum ne može se po svojoj naravi smatrati štetnim za tržišno natjecanje s obzirom na to da sadrži ograničenja usporediva onima koja je vlasnik patenta mogao steći nametnutim sudskim odlukama kojima ostvaruje zaštitu svojih patenata. Samo plaćanje ne može promijeniti inače zakonit i jednostavan sporazum, poput predmetnog sporazuma o nagodbi o patentu, u ograničenje tržišnog natjecanja s obzirom na cilj. Posljedično, sporazum GUK UK, koji je OS smatrao obuhvaćenim područjem primjene patenata društva Lundbeck, nije trebalo smatrati takvim da ograničava tržišno natjecanje s obzirom na cilj. Isti zaključak primjenjuje se na drugih pet sporazuma jer je OS počinio pogrešku koja se tiče prava kada ih je kvalificirao tako da nisu obuhvaćeni područjem primjene patenata društva Lundbeck.

Drugim žalbenim razlogom žalitelji navode da je OS počinio pogrešku koja se tiče prava propustivši primijeniti ispravan pravni test radi ispitivanja je li pet od šest sporazuma sadržavalo ograničenja koja nisu bila obuhvaćena područjem primjene patenata društva Lundbeck. OS je trebao ispitati je li između društva Lundbeck i svakog društva koji se bave proizvodnjom generičkih lijekova postojala „suglasnost volja” u smislu članka 101. UFEU-a o tome da su odgovarajući sporazum(i), uz iznimku GUK UK sporazuma, nametnuli ograničenja koja nisu obuhvaćena područjem primjene patenata društva Lundbeck. Primjena tog testa navodi na neizbježan pravni zaključak da su sporazumi bili obuhvaćeni predmetom zaštite patenata društva Lundbeck.

Trećim žalbenim razlogom žalitelji navode da je čak i u slučaju da je OS-ova pravna kvalifikacija bila točna, odnosno da pet (ili manje) od šest sporazuma nisu bili obuhvaćeni područjem primjene patenata društva Lundbeck, taj sud počinio pogrešku koja se tiče prava zaključivši da su sporazumi izvan područja primjene ograničili tržišno natjecanje s obzirom na cilj. S obzirom na njihov gospodarski i pravni kontekst, sporazumi nisu po svojoj naravi bili štetni za tržišno natjecanje i nisu usporedivi sa sporazumima o podjeli tržišta te je OS počinio pogrešku koja se tiče prava s obzirom na to da je propustio ispitati činjenice o suprotnom.

Četvrtim žalbenim razlogom žalitelji navode da je OS počinio pogrešku koja se tiče prava, pogrešku u ocjeni dokaza i iznio proturječne razloge prihvativši Komisijin zaključak da su društvo Lundbeck i društva koja se bave proizvodnjom generičkih lijekova, neovisno o tome jesu li proizvodi društva koja se bave proizvodnjom generičkih lijekova povrijedili patente društva Lundbeck, bili stvarni ili mogući konkurenti u trenutku sklapanja sporazumâ. Prvo, OS je počinio pogrešku koja se tiče prava s obzirom na to da nije uzeo u obzir postojanje pravnih prepreka, odnosno patenata društva Lundbeck, koje su spriječile ulazak društva koja se bave proizvodnjom generičkih lijekova s proizvodima koja sadrže citalopram i kojima se vrši povreda. Drugo, OS-ov zaključak da je društvo Lundbeck sumnjalo u valjanost svojih patenata zahvaćen je pogreškom koja se tiče prava, očitom pogreškom u ocjeni dokaza i proturječnim obrazloženjem. Treće, OS je počinio pogrešku koja se tiče prava smatrajući da dokazi nastali nakon zaključivanja sporazumâ, ali ipak u većini slučajeva prije prestanka važenja sporazumâ, ne mogu biti odlučujući za ocjenjivanje jesu li društva koja se bave proizvodnjom generičkih lijekova bili mogući konkurenti društvu Lundbeck. Ti dokumenti sadržavaju znanstvene dokaze da su društva koja se bave proizvodnjom generičkih lijekova ili proizvođači njihova API-a povrijedili patente društva Lundbeck, rješenja nacionalnih sudova kojima se u korist društva Lundbeck određuju privremene mjere ili druge mjere pravne zaštite u odnosu na proizvode koji sadrže citalopram koji se temelje na API-ju i koje su neki od društava koja se bave proizvodnjom generičkih lijekova koristili te potvrdu valjanosti Lundbeckova patenta o postupku kristalizacije koju je izdao Europski patentni ured („EPO“) glede svih relevantnih aspekata u čiju je dokaznu snagu Komisija sumnjala. Konačno, OS je počinio pogrešku koja se tiče prava i nije iznio razloge utvrdivši da je svako društvo koje se bave proizvodnjom generičkih lijekova imalo stvarne i konkretne mogućnosti ulaska na tržište bez odgovarajućeg ocjenjivanja jesu li to mogli učiniti bez da povrijede zaštitu citalopram proizvoda.

Petim žalbenim razlogom žalitelji navode da je OS počinio pogrešku koja se tiče prava prihvativši novčane kazne koje je Komisija izrekla društvu Lundbeck. Prvo, OS je počinio pogrešku koja se tiče prava jer je nepravilno primijenio kriterij krivnje. Drugo, OS je počinio pogrešku koja se tiče prava prihvativši Komisijin zaključak da društvo Lundbeck nije moglo biti nesvjesno proturječne naravi svojeg postupanja. Treće, OS je povrijedio načelo pravne sigurnosti i zabrane retroaktivnosti potvrdivši izrečenu novčanu kaznu koja je viša od simbolične.

Šestim žalbenim razlogom žalitelji navode, podredno, da je OS počinio pogrešku koja se tiče prava i nije ispunio svoju obvezu davanja odgovarajućeg obrazloženja potvrdivši Komisijin obračun novčanih kazni koje su bile izrečene žaliteljima. Vrijednost prodaje na kojoj se temelje novčane kazne uključuje Lundbeckovu prodaju u određenim državama članicama EGP-a u koje je ulazak društvima koja se bave proizvodnjom generičkih lijekova bio zapravo spriječen jer do isteka sporazumâ nisu pribavila odobrenje za stavljanje u promet (u daljnjem tekstu: MA) ili jer je, u odnosu na Austriju, Lundbeckov patent sastavljen od citaloprama i dalje bio na snazi značajni dio vremena trajanja sporazumâ. Usto, ovaj slučaj opravdava primjenu niže stope za ozbiljnost povrede, posebice s obzirom na to da sporazumi nisu usporedivi s kartelima i njihov je stvaran zemljopisni opseg bio znatno uži od zemljopisnog opsega određenog sporazumima.

**Žalba koju je 23. studenoga 2016. podnio Viktor Fedorovič Janukovič protiv presude Općeg suda
(deveto prošireno vijeće) od 15. rujna 2016. u predmetu T-346/14: Janukovič protiv Vijeća**

(Predmet C-598/16 P)

(2017/C 030/31)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Viktor Fedorovič Janukovič (zastupnik: T. Beazley QC)

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije, Europska komisija, Republika Poljska

Zahtjev

Žalitelj od suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda (deveto prošireno vijeće) od 15. rujna 2016. u predmetu T-346/14 u mjeri u kojoj je to navedeno u žalbi, odnosno točke 2. i 4. izreke te presude;
- prihvati zahtjev žalitelja podnesen u postupku pred Općim sudom u mjeri u kojoj je to niže utvrđeno, odnosno:
 - poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2015/143 od 29. siječnja 2015. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP⁽¹⁾ (u daljnjem tekstu: Druga odluka o izmjeni);

- poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2015/364 od 5. ožujka 2015. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP⁽²⁾, i
- poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2015/357 od 5. ožujka 2015. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014⁽³⁾; u dijelu u kojem se ti akti odnose na njega; i
- naloži Vijeću Europske unije snošenje troškova žalbenog postupka i tužbe za poništenje sadržane u podnesku o izmjeni tužbenog zahtjeva.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. **Prvi žalbeni razlog** u okviru kojega se navodi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava zaključivši da je kriterij za uvrštavanje iz članka 1. stavka 1. Odluke Vijeća 2014/119/ZVSP, kako je izmijenjena Drugom odlukom o izmjeni, u skladu s ciljevima zajedničke vanjske i sigurnosne politike navedenima u članku 21. Ugovora o Europskoj uniji. Opći sud je odbio priznati da navodna dijela pronevjere državnih sredstava moraju barem biti predmetom kaznenog progona koji je u tijeku ili nekog drugog sudskog postupka u predmetnoj državi u okolnostima u kojima, kao u ovom slučaju, postoje vjerodostojni dokazi da su u predmetnoj državi u prošlosti dosljedno i prikladno poštovana temeljna načela ljudskih prava ili vladavine prava.
2. **Drugi žalbeni razlog** u okviru kojega se navodi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava (1) ne zaključivši da su postojali vjerodostojni dokazi da je Ukrajina u prošlosti dosljedno i prikladno poštovala ljudska prava i vladavinu prava i (2) kvalificirajući kao „visoko sudsko tijelo” određena ukrajinska tijela na koji se dokaz oslonilo Vijeće Europske unije. Opći je sud također počinio pogrešku jer nije iznio nikakve razloge za svoja stajališta u vezi s točkama (1) i (2).
3. **Treći žalbeni razlog** u okviru kojega se navodi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava (1) zaključivši da je uvrštavanje žaliteljevog imena na popis na temelju dopisa ukrajinskih vlasti od 10. listopada 2014. u skladu s kriterijem za uvrštavanje i (2) zaključivši da Vijeće nije počinilo očitu pogrešku u ocjeni u vezi s uvrštavanjem žalitelja na popis.

- ⁽¹⁾ Odluka Vijeća (ZVSP) 2015/143 od 29. siječnja 2015. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2015., L 24, str. 16.)
- ⁽²⁾ Odluka Vijeća (ZVSP) 2015/364 od 5. ožujka 2015. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2015., L 62, str. 25.)
- ⁽³⁾ Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2015/357 od 5. ožujka 2015. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2015., L 62, str. 1.)

Žalba koju je 23. studenoga 2016. podnio Oleksandr Viktorovič Janukovič protiv presude Općeg suda (deveto prošireno vijeće) od 15. rujna 2016. u predmetu T-348/14: Janukovič protiv Vijeća

(Predmet C-599/16 P)

(2017/C 030/32)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Oleksandr Viktorovič Janukovič (zastupnik: T. Beazley QC)

Druge stranke u postupku: Vijeće Europske unije, Europska komisija

Zahtjev

Žalitelj od suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda (deveto prošireno vijeće) od 15. rujna 2016. u predmetu T-348/14 u mjeri u kojoj je to navedeno u žalbi, odnosno točke 2. i 4. izreke te presude;

- prihvati zahtjev žalitelja podnesen u postupku pred Općim sudom u mjeri u kojoj je to niže utvrđeno, odnosno:
 - poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2015/143 od 29. siječnja 2015. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP ⁽¹⁾ (u daljnjem tekstu: Druga odluka o izmjeni);
 - poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2015/364 od 5. ožujka 2015. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP ⁽²⁾, i
 - poništi Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2015/357 od 5. ožujka 2015. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 ⁽³⁾; u dijelu u kojem se ti akti odnose na njega; i
- naloži Vijeću Europske unije snošenje troškova žalbenog postupka i tužbe za poništenje sadržane u podnesku o izmjeni tužbenog zahtjeva.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. **Prvi žalbeni razlog** u okviru kojega se navodi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava zaključivši da je kriterij za uvrštavanje iz članka 1. stavka 1. Odluke Vijeća 2014/119/ZVSP, kako je izmijenjena Drugom odlukom o izmjeni, u skladu s ciljevima zajedničke vanjske i sigurnosne politike navedenima u članku 21. Ugovora o Europskoj uniji. Opći sud je odbio priznati da navodna dijela pronevjere državnih sredstava moraju barem biti predmetom kaznenog progona koji je u tijeku ili nekog drugog sudskog postupka u predmetnoj državi u okolnostima u kojima, kao u ovom slučaju, postoje vjerodostojni dokazi da su u predmetnoj državi u prošlosti dosljedno i prikladno poštovana temeljna načela ljudskih prava ili vladavine prava.
2. **Drugi žalbeni razlog** u okviru kojega se navodi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava (1) ne zaključivši da su postojali vjerodostojni dokazi da Ukrajina da je Ukrajina u prošlosti dosljedno i prikladno poštovala ljudska prava i vladavinu prava i (2) kvalificirajući kao „visoko sudsko tijelo” određena ukrajinska tijela na koji se dokaz oslonilo Vijeće Europske unije. Opći je sud također počinio pogrešku jer nije iznio nikakve razloge o svojim stajalištima u vezi s točkama (1) i (2).
3. **Treći žalbeni razlog** u okviru kojega se navodi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava (1) zaključivši da je uvrštavanje žaliteljevog imena na popis na temelju dopisa ukrajinskih vlasti od 30. prosinca 2014. u skladu s kriterijem za uvrštavanje i (2) zaključivši da Vijeće nije počinilo očitu pogrešku u ocjeni u vezi s uvrštavanjem žalitelja na popis.

⁽¹⁾ Odluka Vijeća (ZVSP) 2015/143 od 29. siječnja 2015. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2015., L 24, str. 16.)

⁽²⁾ Odluka Vijeća (ZVSP) 2015/364 od 5. ožujka 2015. o izmjeni Odluke 2014/119/ZVSP o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2015., L 62, str. 25.)

⁽³⁾ Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2015/357 od 5. ožujka 2015. o provedbi Uredbe (EU) br. 208/2014 o mjerama ograničavanja usmjerenima protiv određenih osoba, subjekata i tijela s obzirom na stanje u Ukrajini (SL 2015., L 62, str. 1.)

Žalba koju je 24. studenoga 2016. podnio National Iranian Tanker Company protiv presude Općeg suda (sedmo vijeće) od 14. rujna 2016. u predmetu T-207/15, National Iranian Tanker Company protiv Vijeća Europske unije

(Predmet C-600/16 P)

(2017/C 030/33)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: National Iranian Tanker Company (zastupnici: T. de la Mare QC, M. Lester QC, J. Pobjoy, Barristers, R. Chandrasekera, S. Ashley, C. Murphy, Solicitors)

Druga stranka u postupku: Vijeće Europske unije

Zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda od 14. rujna 2016. u predmetu T-207/15, National Iranian Tanker Company/Vijeće Europske unije;
- donese odluku u predmetu pred Općim sudom, a osobito da:
 - poništi Odluku Vijeća (ZVSP) 2015/236 od 12. veljače 2015. ⁽¹⁾ i Provedbenu uredbu Vijeća (EU) 2015/230 od 12. veljače 2015. ⁽²⁾, u dijelu u kojem se svaka od njih odnosi na žalitelja;
 - podredno, zbog nezakonitosti proglasi neprimjenjivima, kao prvo, članak 20. stavak 1. točku (c) Odluke Vijeća 2010/413/ZVSP od 26. srpnja 2010. ⁽³⁾ (kako je izmijenjena) i, kao drugo, članak 23. stavak 2. točku (d) Uredbe Vijeća (EU) br. 267/2012 od 23. ožujka 2012. ⁽⁴⁾ (kako je izmijenjena), u dijelu u kojem se odnose na žalitelja; i
- naloži drugoj stranci u postupku snošenje troškova žalbenog postupka i postupka pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U potporu žalbi, žalitelj ističe četiri žalbena razloga.

1. Prvi žalbeni razlog, koji se temelji na tome da je Opći sud pogriješio kada je utvrdio da Odluka Vijeća (ZVSP) 2015/236 od 12. veljače 2015. i Provedbena uredba Vijeća (EU) 2015/230 od 12. veljače 2015. nisu povrijedile načela *res judicata*, pravne sigurnosti, legitimnih očekivanja i pravomoćnosti ni pravo na djelotvoran pravni lijek prema članku 47. Povelje EU.
2. Drugi žalbeni razlog, koji se temelji na tome da je Opći sud pogriješio kada je utvrdio da su kriteriji za određivanje mjere ispunjeni u pogledu žalitelja.
3. Treći žalbeni razlog, koji se temelji na tome da je Opći sud pogriješio kada je utvrdio da je ograničavanje tužiteljevih temeljnih prava bilo proporcionalno.
4. Četvrti žalbeni razlog, koji se temelji na tome da je Opći sud pogriješio kada je odbio žaliteljev podredni argument da bi široko tumačenje kriterija određenosti učinilo taj kriterij neproporcionalnim.

⁽¹⁾ Odluka Vijeća (ZVSP) 2015/236 od 12. veljače 2015. o izmjeni Odluke 2010/413/ZVSP o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL 2015., L 39, str. 18.)

⁽²⁾ Provedbena uredba Vijeća (EU) 2015/230 od 12. veljače 2015. o provedbi Uredbe (EU) br. 267/2012 o mjerama ograničavanja protiv Irana (SL 2015., L 39, str. 3.)

⁽³⁾ 2010/413/ZVSP: Odluka Vijeća od 26. srpnja 2010. o mjerama ograničavanja protiv Irana i stavljanju izvan snage Zajedničkog stajališta 2007/140/ZVSP (SL 2010., L 195, str. 39.)

⁽⁴⁾ Uredba Vijeća (EU) br. 267/2012 od 23. ožujka 2012. o mjerama ograničavanja protiv Irana i stavljanju izvan snage Uredbe (EU) br. 961/2010 (SL 2012., L 88, str. 1.)

Žalba koju su 24. studenoga 2016. podnijeli Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 8. rujna 2016. u predmetu T-467/13, Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd protiv Europske komisije

(Predmet C-601/16 P)

(2017/C 030/34)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Arrow Group ApS, Arrow Generics Ltd (zastupnici: C. Firth, S. Kon, C. Humpe, Solicitors)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- ukine presudu Općeg suda od 8. rujna 2016. u predmetu T-467/13 i/ili poništi članke 1., 2. i 3. Odluke Komisije C(2013) 3803 *final* od 19. lipnja 2013. u predmetu AT.39226-Lundbeck u dijelu u kojem se odnose na Arrowa; ili
- podredno, ukine presudu Općeg suda od 8. rujna 2016. u predmetu T-467/13 i vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje; ili
- podredno tome, ukine presudu Općeg suda od 8. rujna 2016. u predmetu T-467/13 u dijelu u kojem se njome potvrđuje novčana kazna izrečena Arrowu na temelju članka 2. Odluke Komisije C(2013) 3803 *final* u pogledu britanske i danske nagodbe ili smanji iznos te novčane kazne; i
- naloži Komisiji snošenje troškova Arrowa.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Prvi žalbeni razlog: Opći sud pogrešno je primijenio relevantni test za moguće tržišno natjecanje:

1. Kao prvo, Opći sud prebacio je teret dokaza na Arrow i oslobodio Komisiju obveze utvrđivanja postojanja mogućeg tržišnog natjecanja.
2. Kao drugo, Opći sud pogriješio je u tome što je zaključio da postoji moguće tržišno natjecanje na temelju niza hipoteza protivnih načelu da postojanje mogućeg tržišnog natjecanja nužno pretpostavlja postojanje stvarne i konkretne mogućnosti ulaska na tržište.
3. Kao treće, Opći sud pripisao je preveliku važnost Lundbeckovoj namjeri i pogrešno ocijenio dokaznu vrijednost činjenica koje su se odvijale nakon sklapanja nagodbi.
4. Kao četvrto, Opći sud propustio je ispitati relevantnost i utjecaj presude „Paroxetine” engleskog suda.
5. Kao peto, Opći sud pogrešno je zaključio da postoji moguće tržišno natjecanje na temelju činjenice da je Arrow poduzeo pripreme radnje za ulazak na tržište.
6. Kao šesto, Opći sud pogriješio je u tome što je primijenio presumpciju prvotne nevaljanosti i nepostojanja povrede Lundbeckovih patenata.

Drugi žalbeni razlog: Opći sud pogriješio je u tome što je zaključio da je cilj nagodbi zbog povrede patenta bio ograničiti tržišno natjecanje:

1. Kao prvo, Opći sud je zanemario činjenicu da sporazum koji „samo može” ograničiti tržišno natjecanje nije povreda s obzirom na cilj.
2. Kao drugo, Opći sud je pogriješio time što je kvalificirao nagodbe kao, u biti, sporazume o isključenju s tržišta.
3. Kao treće, Opći sud pogrešno je zaključio da je Komisija mogla utvrditi postojanje protutržišnog cilja nagodaba a da nije razmotrila situaciju koja bi postojala u nedostatku tih sporazuma.

Treći žalbeni razlog: Opći sud pogriješio je u tome što je prihvatio Komisijine zaključke da je Arrow namjerno ili nehajno postupao prilikom počinjenja navodne povrede zbog čega se nikakva novčana kazna nije trebala izreći.

Žalba koju je 24. studenoga 2016. podnijelo Vijeće Europske unije protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 15. rujna 2016. u predmetu T-111/14: Unitec Bio protiv Vijeća

(Predmet C-602/16 P)

(2017/C 030/35)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Vijeće Europske unije (zastupnici: H. Marcos Fraile, agent, N. Tuominen, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Unitec Bio SA, Europska komisija, Europski odbor za biodizel (EBB)

Zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda od 15. rujna 2016., koja je Vijeću dostavljena 16. rujna 2016., u predmetu T-111/14, Unitec Bio SA/Vijeće Europske unije;
- odbije zahtjev za poništenje pobijane uredbe koji je tužitelj podnio Općem sudu u prvostupanjskom postupku; i
- naloži tužitelju snošenje troškova Vijeća u prvostupanjskom i u žalbenom postupku.

Podredno,

- vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje;
- naknadno odluči o troškovima prvostupanjskog i žalbenog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. **Kao prvo**, Opći sud je primijenio pogrešan pravni kriterij prilikom ocjene je li Vijeće imalo dokaza da odluči da su domaće cijene sirovina sadržane u dokumentima argentinskih izvoznika o kojima je riječ dovoljno poremećene da bi bilo opravdano zanemariti ih i koristiti metodologiju iz članka 2. stavka 5. drugog podstavka Osnovne uredbe ⁽¹⁾. Time je Opći sud Instituciji nametnuo pretežak teret dokazivanja.
2. **Kao drugo**, nije valjano obrazložen zaključak Općeg suda da dokazi koje je Institucija podnijela nisu bili dovoljni da pokažu da je kao posljedica DET sustava postojao značajni poremećaj cijena glavnih sirovina u Argentini.
3. **Kao treće**, izreka pobijane presude kojom se poništavaju antidampinške pristojbe u dijelu u kojem se odnose na tužitelja je neproporcionalna u pogledu jedinog tužbenog razloga koji je Opći sud razmatrao te utvrđenoj nezakonitosti pridaje pretjerane učinke.
4. Vijeće će dokazati da pobijana presuda sadržava nekoliko pogrešaka koje se tiču prava koje utječu na njezinu valjanost. Osim toga, Vijeće tvrdi da su činjenice kojima je tužitelj podupro prvi tužbeni razlog u dovoljnoj mjeri potkrijepljene da Sud može odlučiti o tom razlogu i odbiti zahtjev.
5. Stoga Vijeće s poštovanjem zahtijeva od Suda da ukine pobijanu presudu te da odbije tužiteljev prvostupanjski zahtjev za poništenje pobijane uredbe.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 2009., L 343, str. 51.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.) („Osnovna uredba”).

Žalba koju je 24. studenoga 2016. podnijelo Vijeće Europske unije protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 15. rujna 2016. u predmetu T-139/14, PT Wilmar Bioenergi Indonesia i PT Wilmar Nabati Indonesia protiv Vijeća

(Predmet C-603/16 P)

(2017/C 030/36)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Vijeće Europske unije (zastupnici: H. Marcos Fraile, agent, N. Tuominen, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: PT Wilmar Bioenergi Indonesia, PT Wilmar Nabati Indonesia, Europska komisija, Europski odbor za biodizel (EBB)

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda od 15. rujna 2016., koja je Vijeću dostavljena 16. rujna 2016., u predmetu T-139/14, PT Wilmar Bioenergi Indonesia i PT Wilmar Nabati Indonesia/Vijeće Europske unije;
- odbije tužbu za poništenje pobijane uredbe u prvostupanjskom postupku i
- naloži tužitelju u prvostupanjskom postupku snošenje troškova Vijeća u tom i u ovom postupku.

Ili, podredno, da:

- vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje;
- naknadno odluči o troškovima prvostupanjskog i žalbenog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. **Kao prvo**, Opći sud je primijenio pogrešan pravni kriterij prilikom ocjenjivanja je li Vijeće raspolagalo dokazima koji bi opravdali odluku o tome da su domaće cijene sirovina, iskazane u evidencijama relevantnih indonezijskih izvoznika, toliko poremećene da je opravdano ne uzeti ih u obzir i primijeniti metodu iz članka 2. stavka 5. podstavka 2. osnovne uredbe ⁽¹⁾. Opći sud je na taj način spomenutoj instituciji nametnuo pretežak teret dokazivanja.
2. **Kao drugo**, nije valjano obrazložen zaključak Općeg suda prema kojem dokazi što su ih ponudile institucije nisu bili dovoljni da bi potvrdili znatne poremećaje cijena glavnih sirovina u Indoneziji koje bi se moglo pripisati DET sustavu.
3. **Kao treće**, izreka pobijane presude, kojom se poništavaju antidampinske pristojbe u dijelu koji se odnosi na tužitelja u prvostupanjskom postupku, neproporcionalna je u odnosu na jedini tužbeni razlog za poništenje koji je prihvatio Opći sud i daje utvrđenju nezakonitosti pretjerane učinke.
4. Vijeće će pokazati da pobijana presuda sadržava više pogrešaka koje se tiču prava, a koje utječu na njezinu valjanost. K tome, spomenuta institucija navodi da su činjenice koje je tužitelj u prvostupanjskom postupku istaknuo u okviru šestog tužbenog razloga u dovoljnoj mjeri potkrijepljene da bi Sud mogao odlučiti o tom tužbenom razlogu i odbiti tužbu.
5. Vijeće stoga uljudno zahtijeva ukidanje pobijane presude i odbijanje tužbe za poništenje pobijane uredbe podnesene u prvostupanjskom postupku.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 2009., L 343, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.; osnovna uredba)

Žalba koju je 24. studenoga 2016. podnijelo Vijeće Europske unije protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 15. rujna 2016. u predmetu T-121/14, PT Pelita Agung Agrindustri protiv Vijeća

(Predmet C-604/16 P)

(2017/C 030/37)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Vijeće Europske unije (zastupnici: H. Marcos Fraile, agent, N. Tuominen, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: PT Pelita Agung Agrindustri, Europska komisija, Europski odbor za biodizel (EBB)

Zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda od 15. rujna 2016., dostavljenu Vijeću 16. rujna 2016., u predmetu T-121/14, PT Pelita Agung Agrindustri/Vijeće Europske unije;
- odbije zahtjev za poništenje pobijane uredbe koji je tužitelj podnio Općem sudu u prvostupanjskom postupku; i
- naloži tužitelju snošenje troškova Vijeća u prvostupanjskom i u žalbenom postupku.

Podredno,

- vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje;
- o troškovima prvostupanjskog i žalbenog postupka odluči kasnije.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. **Kao prvo**, Opći sud je primijenio pogrešan pravni kriterij prilikom ocjene je li Vijeće imalo dokaza da odluči da su domaće cijene sirovina sadržane u dokumentima indonezijskih izvoznika o kojima je riječ dovoljno poremećene da bi bilo opravdano zanemariti ih i koristiti metodologiju iz članka 2. stavka 5. drugog podstavka Osnovne uredbe ⁽¹⁾. Time je Opći sud Instituciji nametnuo pretežak teret dokazivanja.
2. **Kao drugo**, nije valjano obrazložen zaključak Općeg suda da dokazi koje je Institucija podnijela nisu bili dovoljni da pokažu da je kao posljedica DET sustava postojao značajni poremećaj cijena glavnih sirovina u Indoneziji.
3. **Kao treće**, izreka pobijane presude kojom se poništavaju antidampinške pristojbe u dijelu u kojem se odnose na tužitelja je neproporcionalna u pogledu jedinog tužbenog razloga koji je Opći sud razmatrao te utvrđenoj nezakonitosti pridaje pretjerane učinke.
4. Vijeće će dokazati da pobijana presuda sadržava nekoliko pogrešaka koje se tiču prava koje utječu na njezinu valjanost. Osim toga, Vijeće tvrdi da su činjenice kojima je tužitelj podupro prvi tužbeni razlog u dovoljnoj mjeri potkrijepljene da bi Sud mogao odlučiti o tom razlogu i odbiti zahtjev.
5. Stoga Vijeće s poštovanjem zahtijeva od Suda da ukine pobijanu presudu te da odbije tužiteljev prvostupanjski zahtjev za poništenje pobijane uredbe.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 2009., L 343, str. 51.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.) („Osnovna uredba”).

Žalba koju je 24. studenoga 2016. podnijelo Vijeće Europske unije protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 15. rujna 2016. u predmetu T-120/14, PT Ciliandra Perkasa protiv Vijeća

(Predmet C-605/16 P)

(2017/C 030/38)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Vijeće Europske unije (zastupnici: H. Marcos Fraile, agent, N. Tuominen, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: PT Ciliandra Perkasa, Europska komisija, Europski odbor za biodizel (EBB)

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda od 15. rujna 2016., koja je Vijeću dostavljena 16. rujna 2016., u predmetu T-120/14, PT Ciliandra Perkasa/Vijeće Europske unije;
- odbije tužbu za poništenje pobijane uredbe u prvostupanjskom postupku i
- naloži tužitelju u prvostupanjskom postupku snošenje troškova Vijeća u tom i u ovom postupku.

Ili, podredno, da:

- vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje;
- naknadno odluči o troškovima prvostupanjskog i žalbenog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. **Kao prvo**, Opći sud je primijenio pogrešan pravni kriterij prilikom ocjenjivanja je li Vijeće raspolagalo dokazima koji bi opravdali odluku o tome da su domaće cijene sirovina, iskazane u evidencijama relevantnih indonezijskih izvoznika, toliko poremećene da je opravdano ne uzeti ih u obzir i primijeniti metodu iz članka 2. stavka 5. podstavka 2. osnovne uredbe ⁽¹⁾. Opći sud je na taj način spomenutoj instituciji nametnuo pretežak teret dokazivanja.
2. **Kao drugo**, nije valjano obrazložen zaključak Općeg suda prema kojem dokazi što su ih ponudile institucije nisu bili dovoljni da bi potvrdili znatne poremećaje cijena sirovina u Indoneziji koje bi se moglo pripisati DET sustavu.
3. **Kao treće**, izreka pobijane presude, kojom se poništavaju antidampinške pristojbe u dijelu koji se odnosi na tužitelja u prvostupanjskom postupku, neproporcionalna je u odnosu na jedini tužbeni razlog za poništenje koji je prihvatio Opći sud i daje utvrđenju nezakonitosti pretjerane učinke.
4. Vijeće će pokazati da pobijana presuda sadržava više pogrešaka koje se tiču prava, a koje utječu na njezinu valjanost. K tome, spomenuta institucija navodi da su činjenice koje je tužitelj u prvostupanjskom postupku istaknuo u okviru trećeg tužbenog razloga u dovoljnoj mjeri potkrijepljene da bi Sud mogao odlučiti o tom tužbenom razlogu i odbiti tužbu.
5. Vijeće stoga uljudno zahtijeva ukidanje pobijane presude i odbijanje tužbe za poništenje pobijane uredbe podnesene u prvostupanjskom postupku.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 2009., L 343, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.; osnovna uredba)

Žalba koju je 24. studenoga 2016. podnijelo Vijeće Europske unije protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 15. rujna 2016. u predmetu T-80/14, PT Musim Mas protiv Vijeća

(Predmet C-606/16 P)

(2017/C 030/39)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Vijeće Europske unije (zastupnici: H. Marcos Fraile, agent, N. Tuominen, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas), Europska komisija, Europski odbor za biodizel (EBB)

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda od 15. rujna 2016., koja je Vijeću dostavljena 16. rujna 2016., u predmetu T-80/14, PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas)/Vijeće Europske unije;
- odbije tužbu za poništenje pobijane uredbe u prvostupanjskom postupku i
- naloži tužitelju u prvostupanjskom postupku snošenje troškova Vijeća u tom i u ovom postupku.

Ili, podredno, da:

- vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje;
- naknadno odluči o troškovima prvostupanjskog i žalbenog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. **Kao prvo**, Opći sud je primijenio pogrešan pravni kriterij prilikom ocjenjivanja je li Vijeće raspolagalo dokazima koji bi opravdali odluku o tome da su domaće cijene sirovina, iskazane u evidencijama relevantnih indonezijskih izvoznika, toliko poremećene da je opravdano ne uzeti ih u obzir i primijeniti metodu iz članka 2. stavka 5. podstavka 2. osnovne uredbe ⁽¹⁾. Opći sud je na taj način spomenutoj instituciji nametnuo pretežak teret dokazivanja.
2. **Kao drugo**, nije valjano obrazložen zaključak Općeg suda prema kojem dokazi što su ih ponudile institucije nisu bili dovoljni da bi potvrdili znatne poremećaje cijena glavnih sirovina u Indoneziji koje bi se moglo pripisati DET sustavu.
3. **Kao treće**, izreka pobijane presude, kojom se poništavaju antidampinške pristojbe u dijelu koji se odnosi na tužitelja u prvostupanjskom postupku, neproporcionalna je u odnosu na jedini tužbeni razlog za poništenje koji je prihvatio Opći sud i daje utvrđenju nezakonitosti pretjerane učinke.
4. Vijeće će pokazati da pobijana presuda sadržava više pogrešaka koje se tiču prava, a koje utječu na njezinu valjanost. K tome, spomenuta institucija navodi da su činjenice koje je tužitelj u prvostupanjskom postupku istaknuo u okviru drugog dijela drugog tužbenog razloga u dovoljnoj mjeri potkrijepljene da bi Sud mogao odlučiti o tom tužbenom razlogu i odbiti tužbu.
5. Vijeće stoga uljudno zahtijeva ukidanje pobijane presude i odbijanje tužbe za poništenje pobijane uredbe podnesene u prvostupanjskom postupku.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 2009., L 343, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.; osnovna uredba)

Žalba koju je 24. studenoga 2016. podnijelo Vijeće Europske unije protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 15. rujna 2016. u predmetima T-112/14 do T-116/14 i T-119/14, Molinos Río de la Plata i drugi protiv Vijeća

(Predmet C-607/16 P)

(2017/C 030/40)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Vijeće Europske unije (zastupnici: H. Marcos Fraile, agent, N. Tuominen, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Molinos Río de la Plata SA, Oleaginosa Moreno Hermanos SACIFI y A, Vicentin SAIC, Aceitera General Deheza SA, Bunge Argentina SA, Cámara Argentina de Biocombustibles (Carbio), Europska komisija, European Biodiesel Board (EBB)

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda od 15. rujna 2016., dostavljenu Vijeću 16. rujna 2016., u predmetima T-112/14 do T-116/14 i T-119/14, Molinos Río de la Plata SA i dr./Vijeće Europske unije;
- odbije prvostupanjske tužbene zahtjeve za poništenje sporne uredbe; i
- naloži tužiteljima snošenje troškova Vijeća i u prvostupanjskom i u žalbenom postupku.

Podredno,

- vrati predmete Općem sudu na ponovno odlučivanje;
- donese odluku da će se o troškovima prvostupanjskog i žalbenog postupka odlučiti naknadno.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. **Kao prvo**, Opći sud primijenio je pogrešan pravni kriterij prilikom procjene je li Vijeće raspolagalo dokazima za odluku o postojanju poremećaja cijena domaćih sirovina sadržanih u poslovnim knjigama relevantnih argentinskih izvoznika kako bi se opravdalo to da ih se ne uzme u obzir i da se primjeni metodologija iz članka 2. stavka 5. drugog podstavka Osnovne uredbe ⁽¹⁾. Time je Opći sud postavio previsoki standard dokaza na tu instituciju.
2. **Kao drugo**, Opći sud nije dovoljno obrazložio utvrđenje da dokazi koje su podnijele institucije nisu bili dostatni za pokazati da je došlo do značajnog poremećaja cijena glavnih sirovina u Argentini kao posljedica sustava različitog oporezivanja izvoza.
3. **Kao treće**, izreka pobijane presude, kojom se poništavaju antidampinške pristojbe, u dijelu u kojem se odnosi na tužitelje neproporcionalna je u odnosu na jedini tužbeni razlog u potporu poništenju koji je Opći sud razmatrao, a utvrđenju nezakonitosti daje pretjerane učinke.
4. Vijeće će pokazati da pobijana presuda sadrži više pogrešaka koje se tiču prava, a koje utječu na njezinu valjanost. Pored toga, Vijeće ističe da su činjenice iznesene u potporu tužiteljevu prvom tužbenom razlogu dovoljno utvrđene tako da Sud može o njemu odlučiti i odbiti tužbe.
5. Vijeće stoga s poštovanjem traži ukidanje pobijane presude i odbijanje prvostupanjskih tužbi za poništenje sporne uredbe.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 2009., L 343, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.) (u daljnjem tekstu: Osnovna uredba)

Žalba koju je 24. studenoga 2016. podnijelo Vijeće Europske unije protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 15. rujna 2016. u predmetu T-117/14, Cargill protiv Vijeća

(Predmet C-608/16 P)

(2017/C 030/41)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Vijeće Europske unije (zastupnici: H. Marcos Fraile, agent, N. Tuominen, odvjetnik)

Druge stranke u postupku: Cargill SACI, Europska komisija, Europski odbor za biodizel (EBB)

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda od 15. rujna 2016., koja je Vijeću dostavljena 16. rujna 2016., u predmetu T-117/14, Cargill SACI/Vijeće Europske unije;
- odbije tužbu za poništenje pobijane uredbe u prvostupanjskom postupku i
- naloži tužitelju u prvostupanjskom postupku snošenje troškova Vijeća u tom i u ovom postupku.

Ili, podredno, da:

- vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje;
- naknadno odluči o troškovima prvostupanjskog i žalbenog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. **Kao prvo**, Opći sud je primijenio pogrešan pravni kriterij prilikom ocjenjivanja je li Vijeće raspolagalo dokazima koji bi opravdali odluku o tome da su domaće cijene sirovina, iskazane u evidencijama relevantnih argentinskih izvoznika, toliko poremećene da je opravdano ne uzeti ih u obzir i primijeniti metodu iz članka 2. stavka 5. podstavka 2. osnovne uredbe ⁽¹⁾. Opći sud je na taj način spomenutoj instituciji nametnuo pretežak teret dokazivanja.
2. **Kao drugo**, nije valjano obrazložen zaključak Općeg suda prema kojem dokazi što su ih ponudile institucije nisu bili dovoljni da bi potvrdili znatne poremećaje cijena glavnih sirovina u Argentini koje bi se moglo pripisati DET sustavu.
3. **Kao treće**, izreka pobijane presude, kojom se poništavaju antidampinške pristojbe u dijelu koji se odnosi na tužitelja u prvostupanjskom postupku, neproporcionalna je u odnosu na jedini tužbeni razlog za poništenje koji je prihvatio Opći sud i daje utvrđenju nezakonitosti pretjerane učinke.
4. Vijeće će pokazati da pobijana presuda sadržava više pogrešaka koje se tiču prava, a koje utječu na njezinu valjanost. K tome, spomenuta institucija navodi da su činjenice koje je tužitelj u prvostupanjskom postupku istaknuo u okviru prvog tužbenog razloga u dovoljnoj mjeri potkrijepljene da bi Sud mogao odlučiti o tom tužbenom razlogu i odbiti tužbu.
5. Vijeće stoga uljudno zahtijeva ukidanje pobijane presude i odbijanje tužbe za poništenje pobijane uredbe podnesene u prvostupanjskom postupku.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 2009., L 343, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.; osnovna uredba)

Žalba koju je 24. studenoga 2016. podnijelo Vijeće Europske unije protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 15. rujna 2016. u predmetu T-118/14, LDC Argentina protiv Vijeća

(Predmet C-609/16 P)

(2017/C 030/42)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Vijeće Europske unije (zastupnici: H. Marcos Fraile, agent, N. Tuominen, *avocat*)

Druge stranke u postupku: LDC Argentina SA, Europska komisija, European Biodiesel Board (EBB)

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine presudu Općeg suda od 15. rujna 2016., dostavljenu Vijeću 16. rujna 2016., u predmetu T-118/14, LDC Argentina SA/Vijeće Europske unije;
- odbije prvostupanjski tužbeni zahtjev za poništenje sporne uredbe; i
- naloži tužitelju snošenje troškova Vijeća i u prvostupanjskom i u žalbenom postupku.

Podredno,

- vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje;
- donese da će se o troškovima prvostupanjskog i žalbenog postupka odlučiti naknadno.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. **Kao prvo**, Opći sud primijenio je pogrešan pravni kriterij prilikom procjene je li Vijeće raspolagalo dokazima za odluku o postojanju poremećaja cijena domaćih sirovina sadržanih u poslovnim knjigama relevantnih argentinskih izvoznika kako bi se opravdalo to da ih se ne uzme u obzir i da se primjeni metodologija iz članka 2. stavka 5. drugog podstavka Osnovne uredbe ⁽¹⁾. Time je Opći sud postavio previsoki standard dokaza na tu instituciju.
2. **Kao drugo**, Opći sud nije dovoljno obrazložio utvrđenje da dokazi koje su podnijele institucije nisu bili dostatni za pokazati da je došlo do značajnog poremećaja cijena glavnih sirovina u Argentini kao posljedica sustava različitog oporezivanja izvoza.
3. **Kao treće**, izreka pobijane presude, kojom se poništavaju antidampinške pristojbe, u dijelu u kojem se odnosi na tužitelje neproporcionalna je u odnosu na jedini tužbeni razlog u potporu poništenju koji je Opći sud razmatrao, a utvrđenju nezakonitosti daje pretjerane učinke.
4. Vijeće će pokazati da pobijana presuda sadrži više pogrešaka koje se tiču prava, a koje utječu na njezinu valjanost. Pored toga, Vijeće ističe da su činjenice iznesene u potporu tužiteljevu prvom tužbenom razlogu dovoljno utvrđene tako da Sud može o njemu odlučiti i odbiti tužbe.
5. Vijeće stoga s poštovanjem traži ukidanje pobijane presude i odbijanje prvostupanjskih tužbi za poništenje sporne uredbe.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 2009., L 343, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.) (u daljnjem tekstu: Osnovna uredba)

Žalba koju su 25. studenoga 2016. podnijeli Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma, LLC, nekadašnji Zoetis Products LLC protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 8. rujna 2016. u predmetu T-471/13, Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma protiv Europske komisije

(Predmet C-611/16 P)

(2017/C 030/43)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelji: Xellia Pharmaceuticals ApS, Alpharma, LLC, nekadašnji Zoetis Products LLC (zastupnik: D.W. Hull, *Solicitor*)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelji od Suda zahtijevaju da:

- u cijelosti ili djelomično ukine presudu protiv koje je podnesena žalba;
- u cijelosti ili djelomično poništi odluku;
- oslobodi od kazne ili je značajno smanji;
- podredno, vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje u skladu s presudom Suda;
- naloži Komisiji snošenje troškova ovog postupka i onog pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelji ističu devet žalbenih razloga koji se temelje na pogreškama koje se tiču prava koje je počinio Opći sud.

1. Opći sud primijenio je pogrešan pravni standard za procjenu je li Alpharma bio potencijalni konkurent u pogledu njegovih proizvoda koji su kršili Lundbeckove patente. U nedostatku dokaza da su Lundbeckovi patenti bili neučinkoviti, moraju se smatrati valjanima, a ulazak na tržište s proizvodima koji ga povređuju nezakonitim.
2. Iako je priznao da je Alpharma netom prije nagodbe saznao da će Lundbeckovi patenti biti odobreni i da njegovi proizvodi povređuju Lundbeckove patente, Opći sud je propustio procijeniti je li Komisija dokazala da je ulazak Alpharme na tržište i dalje ekonomski održiva strategija s obzirom na te dodatne prepreke ulasku. Umjesto toga, Opći sud se oslonio na dokaze koji nisu navedeni u odluci i pogrešno prebacio teret dokaza na žalitelje da opovrgnu Komisijin navod da je Alpharma bio potencijalni konkurent.
3. Opći sud primijenio je pogrešan pravni standard prilikom procjene čini li nagodba o patentnim osporavanjima ograničenje tržišnog natjecanja „s obzirom na cilj” jer je propustio ocijeniti je li Komisija pokazala da je bilo dovoljno vjerojatno da će nagodba o patentnim osporavanjima imati negativne učinke i jer nije uzeo u obzir činjenicu da Komisija nije imala prethodnog iskustva s tom vrstom patentne nagodbe.
4. Opći sud propustio je ispitati je li Komisija dokazala svoj navod da je ograničenje iz nagodbe o patentnim osporavanjima prelazilo opseg Lundbeckovih patenata.
5. Opći sud primijenio je pogrešan pravni standard prilikom ispitivanja je li trajanje Komisijine istrage bilo pretjerano i povrijedilo žaliteljeva prava obrane.
6. Opći sud pogriješio je u tome što je potvrdio Komisijinu odluku da uputi odluku Zoetisu (sada Alpharma LLC), a ne i Mercku Generics Holding GmbH, unatoč tome što Komisija u odluci nije pružila nikakav temelj za razlikovanje između situacija tih dvaju društava.

7. Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava time što je zaključio da je primjenjivo pravno uređenje bilo dovoljno jasno u trenutku sklapanja nagodbe o patentnim osporavanjima tako da su žalitelji mogli nedvojbeno utvrditi koja prava i obveze imaju i postupiti u skladu s tim.
8. Opći sud pogriješio je u tome što je potvrdio odluku unatoč očitom Komisijinom propustu da uzme u obzir težinu navodne povrede prilikom određivanja novčane kazne kao što se to zahtijeva člankom 23. stavkom 2. Uredbe br. 1/2003 ⁽¹⁾.
9. Opći sud primijenio je pogrešan pravni standard prilikom utvrđivanja relevantne godine za potrebe izračuna gornje granice od 10 % za iznos novčane kazne izrečene A.L. Industrieru.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima 81. i 82. Ugovora o EZ-u (SL 2003., L 1, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165. i ispravak u SL 2016., L 173, str. 108.)

Žalba koju je 28. studenoga 2016. podnio Merck KGaA protiv presude Općeg suda (deveto vijeće) od 8. rujna 2016. u predmetu T-470/13, Merck KGaA protiv Europske komisije

(Predmet C-614/16 P)

(2017/C 030/44)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Merck KGaA (zastupnici: B. Bär-Bouyssière, *Rechtsanwalt*, S. Smith, *Solicitor*, R. Kreisberger, *Barrister*, D. Mackersie, *Advocate*)

Druge stranke u postupku: Europska komisija, Generics (UK) Ltd

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine točku 1. izreke presude;
- poništi članak 1. stavak 1. i članak 2. stavak 1. Odluke i njezine članke 3. i 4. u dijelu u kojem se odnose na Merck;
- podredno, oslobodi Merck od kazne ili je smanji;
- ukine točku 2. izreke presude i naloži Komisiji snošenje vlastitih troškova i plaćanje Merckovih troškova, vezanih i uz prvostupanjski postupak i uz ovu žalbu.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

1. Žalitelj prvi žalbeni razlog temelji se na tome da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je utvrdio da nagodbe o patentnim osporavanjima („NPO-i”), sklopljene između Genericsa (UK) („GUK”) i Lundbecka, čine ograničenja s obzirom na cilj prema članku 101. stavku 1. UFEU-a:
 - i. Kao prvo, žalitelj tvrdi da se Opći sud doveo u zabludu u pogledu primjenjivog pravnog standarda i pravilnog pristupa utvrđivanju mogu li se NPO-i kvalificirati kao ograničenja s obzirom na cilj, osobito s obzirom na pravna načela potvrđena u predmetu C-67/13 P, *Cartes Bancaires*.
 - ii. Kao drugo, žalitelj tvrdi da je Opći sud pogriješio u tome što nije ispitao je li tekst NPO-a ukazivao na dovoljan stupanj štete.
 - iii. Kao treće, žalitelj tvrdi da je Opći sud pogriješio u tome što je smatrao da su NPO-i ukazivali na dovoljan stupanj štete na temelju toga da su ekvivalentni sporazumima o isključenju s tržišta.
 - iv. Kao četvrto, žalitelj tvrdi da je Opći sud pogriješio u tome što je smatrao da NPO-i ukazuju na dovoljan stupanj štete time što se njima izbjegavaju sudski sporovi s neizvjesnim ishodom.

- v. Kao peto, žalitelj tvrdi da je Opći sud pogriješio u tome što je plaćanje GUKU-u na temelju NPO-a smatrao jednim od glavnih elemenata ograničenja s obzirom na cilj.
 - vi. Kao šesto, žalitelj tvrdi da je Opći sud pogriješio u tome što se oslanjao na činjenične okolnosti koje nemaju veze s tekstom NPO-a kako bi potkrijepio utvrđenje ograničenja s obzirom na cilj.
 - vii. Kao sedmo, žalitelj tvrdi da je Opći sud pogriješio u tome što je zaključio da su NPO-i u vezi s EGP-om prelazili opseg Lundbeckovih patenata.
2. Žaliteljev drugi žalbeni razlog temelji se na tome da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je zaključio da su GUK i Lundbeck bili potencijalni konkurenti u vrijeme sklapanja NPO-a:
- viii. Kao osmo, žalitelj tvrdi da je Opći sud pogriješio u tome što nije ispitao je li osam načina pristupa tržištu na koje je uputila Komisija bilo ekonomski održivo ili praktično moguće za GUK u dovoljno kratkom roku.
 - ix. Kao deveto, žalitelj tvrdi da je Opći sud pogriješio u tome što je preokrenuo teret dokaza u pogledu mogućeg tržišnog natjecanja.
 - x. Kao deseto, žalitelj tvrdi da je Opći sud pogriješio u tome što je utvrdio da je činjenica da su stranke sklopile NPO-e relevantna za ocjenu mogućeg tržišnog natjecanja.
 - xi. Kao jedanaesto, žalitelj tvrdi da je Opći sud pogriješio u tome što nije prihvatio da se ocjena mogućeg tržišnog natjecanja nije mogla uzeti u obzir prilikom ocjene „s obzirom na cilj”.
3. Žaliteljev treći žalbeni razlog jest taj da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava time što je potvrdio novčanu kaznu koju je Komisija izrekla žalitelju:
- xii. Kao dvanaesto, žalitelj tvrdi da je Opći sud pogriješio u tome što je zaključio da je Komisija bila nadležna za izricanje novčane kazne žalitelju ili, podredno, za izricanje novčane kazne koja nije bila samo simbolična.
-

OPĆI SUD

Presuda Općeg suda od 13. prosinca 2016. – Al-Ghabra protiv Komisije

(Predmet T-248/13) ⁽¹⁾

(„Zajednička vanjska i sigurnosna politika — Mjere ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata povezanih s Osamom bin Ladenom, mrežom Al-Qaidom i talibanima — Uredba (EZ) br. 881/2002 — Zamrzavanje financijskih sredstava i gospodarskih izvora osobe uvrštene na popis koji je sastavilo tijelo Ujedinjenih naroda — Uvrštenje imena te osobe na popis iz Priloga I. Uredbi br. 881/2002 — Tužba za poništenje — Razuman rok — Obveza provjere i opravdanja osnovanosti istaknutih razloga — Sudski nadzor”)

(2017/C 030/45)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Mohammed Al-Ghabra (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: E. Grieves, barrister i J. Carey, solicitor)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: u početku M. Konstantinidis, T. Scharf i F. Erlbacher, a zatim M. Konstantinidis i F. Erlbacher, agenti)

Intervenijenti u potporu tuženiku: Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske (zastupnici: u početku S. Behzadi-Spencer i V. Kaye, zatim V. Kaye, a zatim S. Brandon, te naposljetku C. Crane, agenti, uz asistenciju T. Eicke, QC), Vijeće Europske unije (zastupnici: J.-P. Hix i E. Finnegan, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a za poništenje, s jedne strane, Uredbe Komisije (EZ) br. 14/2007 od 10. siječnja 2007. o 74. izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 881/2002 o određenim posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata povezanih s Osamom bin Ladenom, mrežom Al-Qaidom i talibanima te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 467/2001 (SL 2007, L 6, str. 6.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 2., str. 128.) u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja i, s druge strane, Odluke Komisije Ares (2013) 188023 od 6. ožujka 2013. o zadržavanju tužiteljeva imena na popisu osoba i subjekata na koje se primjenjuju odredbe Uredbe Vijeća (EZ) br. 881/2002 od 27. svibnja 2002. o određenim posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata povezanih s Osamom bin Ladenom, mrežom Al-Qaidom i talibanima te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 467/2001 o zabrani izvoza određene robe i usluga u Afganistan, pooštavanju zabrane leta i proširivanju zamrzavanja financijskih sredstava i ostalih financijskih izvora u odnosu na afganistanske talibane (SL 2002, L 139, str. 9.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 18., svezak 2., str. 34.).

Izreka

1. Tužba se odbacuje u dijelu u kojem se njome zahtijeva poništenje Uredbe Komisije (EZ) br. 14/2007 od 10. siječnja 2007. o 74. izmjeni Uredbe Vijeća (EZ) br. 881/2002 o određenim posebnim mjerama ograničavanja protiv određenih osoba i subjekata povezanih s Osamom bin Ladenom, mrežom Al-Qaidom i talibanima te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 467/2001 u dijelu u kojem se odnosi na Mohammeda Al-Ghabru.
2. Tužba se odbija kao neosnovana u preostalom dijelu.
3. Muhammedu Al-Ghabru nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i troškova Europske komisije.
4. Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske i Vijeće Europske unije snose vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 9, 11. 1. 2014.

Presuda Općeg suda od 13. prosinca 2016. – European Dynamics Luxembourg i Evropački Dynamiki protiv Komisije

(Predmet T-764/14) ⁽¹⁾

(„Javna nabava usluga — Postupak javne nabave — Tehnička potpora, razvoj i provedba sustava carinskog provoza ANASE (ACTS) — Odbijanje ponude jednog ponuditelja — Dodjela ugovora drugom ponuditelju — Kriteriji za odabir — Kriteriji za dodjelu — Obveza obrazlaganja — Očita pogreška u ocjeni — Jednakost postupanja — Transparentnost”)

(2017/C 030/46)

Jezik postupka: grčki

Stranke

Tužitelji: European Dynamics Luxembourg SA (Luxembourg, Luksemburg) i Evropački Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Atena, Grčka) (zastupnici: M. Sfyri i I. Ampazis, odvjetnici, zatim M. Sfyri)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: S. Bartelt i A. Marcoulli, zatim S. Bartelt i M. Konstantinidis, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a radi poništenja odluke Komisije od 5. rujna 2014. kojom je odbijena ponuda koju su tužitelji podnijeli u okviru ograničenog postupka javne nabave EuropeAid/135040/C/SER/MULTI za razvoj automatskog pilotnog sustava upravljanja carinskim provozom ANASE (ASEAN Customs Transit System), i kojom je taj ugovor dodijeljen drugom ponuditelju.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvima European Dynamics Luxembourg SA i Evropački Dynamiki – Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 26, 26. 1. 2015.

Presuda Općeg suda od 13. prosinca 2016. – Printeos i dr. protiv Komisije

(Predmet T-95/15) ⁽¹⁾

(„Tržišno natjecanje — Europsko tržište standardnih kataloških omotnica i posebnih ispisanih omotnica — Odluka kojom se utvrđuje povreda članka 101. UFEU-a — Usklađivanje prodajnih cijena i podjela kupaca — Postupak nagodbe — Novčane kazne — Osnovni iznos — Iznimna prilagodba — Granica od 10 % ukupnog prihoda — Članak 23. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 1/2003 — Obveza obrazlaganja — Jednako postupanje”)

(2017/C 030/47)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelji: Printeos, SA (Alcalá de Henares, Španjolska), Tompla Sobre Expres, SL (Alcalá de Henares), Tompla Scandinavia AB (Stockholm, Švedska), Tompla France SARL (Fleury-Mérogis, Francuska), Tompla Druckerzeugnisse Vertriebs GmbH (Leonberg, Njemačka) (zastupnici: H. Brokelmann i P. Martínez-Lage Sobredo, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija (zastupnici: F. Castilla Contreras, F. Jimeno Fernández i C. Urraca Caviedes, agenti)

Predmet

Zahtjev na temelju članka 263. UFEU-a kojim se, kao glavni zahtjev, zahtijeva djelomično poništenje Odluke Komisije C(2014) 9295 *final* od 10. prosinca 2014. o postupku primjene članka [101. UFEU-a] i članka 53. Sporazuma o EGP-u (AT.39780 – Omotnice) i, kao podredni zahtjev, smanjenje iznosa novčane kazne izrečene tužiteljima.

Izreka

1. Poništava se članak 2. stavak 1. točka (e) Odluke Komisije C(2014) 9295 *final* od 10. prosinca 2014. o postupku primjene članka [101. UFEU-a] i članka 53. Sporazuma o EGP-u (AT.39780 – Omotnice).
2. Nalaže se Europskoj komisiji snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 127, 20. 4. 2015.

Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2016. – PAL-Bullermann protiv EUIPO-a – Symaga (PAL)

(Predmet T-397/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom opoziva — Figurativni žig Europske unije PAL — Djelomično proglašenje opoziva — Stvarna uporaba žiga — Članak 15. stavak 1. točka (a) i članak 51. stavak 1. točka (a) Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Oblik koji se razlikuje od registriranog žiga — Pravilo 22. stavci 3. i 4. Uredbe (EZ) br. 2868/95”)

(2017/C 030/48)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: PAL-Bullermann GmbH (Friesoythe-Markhausen, Njemačka) (zastupnik: J. Eberhardt, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: D. Walicka, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Symaga, SA (Villarta de San Juan, Španjolska) (zastupnik: A. Tarí Lázaro, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. svibnja 2015. (predmet R 1626/2014-1) koja se odnosi na postupak povodom opoziva između društava PAL-Bullermann i Symaga.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu PAL-Bullermann GmbH se nalaže snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 302, 14. 9. 2015.

Presuda Općeg suda od 13. prosinca 2016. – Guiral Broto protiv EUIPO-a – Gastro & Soul (Café del Sol)

(Predmet T-548/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava verbalnog žiga Europske unije Café del Sol — Raniji nacionalni figurativni žig Café del Sol — Nepodnošenje dokaza na jeziku postupka povodom prigovora — Članci 75. i 76. Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Pravila 19. i 20. Uredbe (EZ) br. 2868/95 — Prava obrane”)

(2017/C 030/49)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Ramón Guiral Broto (Marbella, Španjolska) (zastupnik: J. L. de Castro Hermida, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: H. O'Neill, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Gastro & Soul GmbH (Hildesheim, Njemačka)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. srpnja 2015. (predmet R 2755/2014-5) vezano uz postupak povodom prigovora između R. Guirala Brota i društva Gastro & Soul.

Izreka

1. Poništava se odluka petog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 16. srpnja 2015. (predmet R 2755/2014-5) vezano uz postupak povodom prigovora između Ramóna Guirala Brota i društva Gastro & Soul GmbH.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. EUIPO i R. Guiral Broto snosit će svaki vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 398, 30. 11. 2015.

Presuda Općeg suda od 13. prosinca 2016. – Guiral Broto protiv EUIPO-a – Gastro & Soul (CAFE DEL SOL)

(Predmet T-549/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije CAFE DEL SOL — Raniji nacionalni figurativni žig Café del Sol — Nepodnošenje dokaza na jeziku postupka povodom prigovora — Članci 75. i 76. Uredbe (EZ) br. 207/2009 — Pravila 19. i 20. Uredbe (EZ) br. 2868/95 — Prava obrane”)

(2017/C 030/50)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Ramón Guiral Broto (Marbella, Njemačka) (zastupnik: J. L. de Castro Hermida, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: H. O'Neill, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Gastro & Soul GmbH (Hildesheim, Njemačka)

Predmet

Tužba protiv odluke petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 16. srpnja 2015. (predmet R 1888/2014-5) vezano uz postupak povodom prigovora između R. Guirala Brota i društva Gastro & Soul.

Izreka

1. Poništava se odluka petog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 16. srpnja 2015. (predmet R 1888/2014-5) vezano uz postupak povodom prigovora između Ramóna Guirala Brota i društva Gastro & Soul GmbH.
2. U preostalom dijelu tužba se odbija.
3. EUIPO i R. Guiral Broto snosit će svaki vlastite troškove.

⁽¹⁾ SL C 381, 16. 11. 2015.

Presuda Općeg suda od 13. prosinca 2016. – Puro Italian Style protiv EUIPO-a (smartline)

(Predmet T-744/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijava figurativnog žiga Europske unije smartline — Apsolutni razlog za odbijanje — Nepostojanje razlikovnog karaktera — Članak 7. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2017/C 030/51)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Puro Italian Style SpA (Modène, Italija) (zastupnik: F. Terrano, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: L. Rampini, agent)

Predmet

Tužba protiv odluke prvog žalbenog vijeća EUIPO-a od 7. listopada 2015. (predmet R 2258/2014-1) koja se odnosi na prijavu za registraciju figurativnog znaka smartline kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvo Puro Italian Style SpA snosit će vlastite troškove, kao i troškove Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

⁽¹⁾ SL C 78, 29. 2. 2016.

Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2016. – Scorpio Poland protiv EUIPO-a – Eckes-Granini Group (YO!)

(Predmet T-745/15) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava figurativnog žiga Europske unije YO! — Raniji nacionalni verbalni žig YO — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Članak 8. stavak 1. točka (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2017/C 030/52)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Scorpio Poland, bivši FH Scorpio (Łódź, Poljska) (zastupnik: R. Rumpel, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: A. Schifko i E. Śliwińska, agenti)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Eckes-Granini Group GmbH (Nieder-Olm, Njemačka) (zastupnik: W. Berlit, odvjetnik)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 2. listopada 2015. (predmet R 1546/2014-2) vezano uz postupak povodom prigovora između društava Eckes-Granini Group i FH Scorpio.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu Scorpio Poland nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 59, 15. 2. 2016.

Presuda Općeg suda od 13. prosinca 2016. – Sovena Portugal – Consumer Goods protiv EUIPO-a – Mueloliva (FONTOLIVA)

(Predmet T-24/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Međunarodna registracija žiga u kojoj je naznačena Europska unija — Verbalni žig FONTOLIVA — Raniji nacionalni verbalni žig FUENOLIVA — Relativni razlog za odbijanje — Valjanost registracije ranijeg žiga — Podnošenje novih činjenica i dokaza pred Općim sudom — Stvarna uporaba ranijeg žiga — Ovlast izmjene — Članak 8. stavak 1. točka (b), članak 42. stavci 2. i 3. i članci 65. i 76. Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2017/C 030/53)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Sovena Portugal – Consumer Goods, SA (Algés, Portugal) (zastupnik: D. Martins Pereira, odvjetnik)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: L. Rampini, agent)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a: Mueloliva, SL (Córdoba, Španjolska)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 4. studenoga 2015. (predmet R 1813/2014-2), koja se odnosi na postupak povodom prigovora između Mueloliva i Sovena Portugal – Consumer Goods.

Izreka

1. Poništava se odluka drugog žalbenog vijeća Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) od 4. studenoga 2015. (predmet R 1813/2014-2).
2. Odbija se prigovor koji je društvo Mueloliva, SL podnijelo protiv međunarodne registracije u kojoj je naznačena Europske unija verbalnog žiga FONTOLIVA koju je zatražilo društvo Sovena Portugal – Consumer Goods, SA.
3. U preostalom dijelu tužba se odbija.
4. EUIPO će snositi vlastite troškove i troškove društva Sovena Portugal – Consumer Goods nastale u postupku pred Općim sudom.

5. EUIPO i društvo Mueloliva snosit će svatko polovicu nužnih troškova društva Sovena Portugal – Consumer Goods nastalih u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a.

⁽¹⁾ SL C 106, 21. 3. 2016.

Presuda Općeg suda od 13. prosinca 2016. – Apax Partners protiv EUIPO-a – Apax Partners Midmarket (APAX)

(Predmet T-58/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Postupak povodom prigovora — Prijava za registraciju verbalnog žiga Europske unije APAX — Raniji međunarodni verbalni žig APAX — Relativni razlog za odbijanje — Vjerojatnost dovođenja u zabludu — Sličnost proizvoda i usluga — Članak 8. stavak 1. točke (a) i (b) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2017/C 030/54)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Apax Partners LLP (London, Ujedinjena Kraljevina) (zastupnici: D. Rose, J. Warner i J. Curry, *solicitors*)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnici: A. Folliard-Monguiral i I. Moisescu, *agenti*)

Druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent u postupku pred Općim sudom: Apax Partners Midmarket (Pariz, Francuska) (zastupnik: C. Moyou Joly, *odvjetnik*)

Predmet

Tužba protiv odluke drugog žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. studenoga 2015. (predmet R 1441/2014-2) koja se odnosi na postupak povodom prigovora između društava Apax Partners Midmarket i Apax Partners.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu APAX Partners LLP nalaže se snošenje troškova uključujući nužne troškove koje je društvo APAX Partners Midmarket imalo za potrebe postupka pred žalbenim vijećem Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO).

⁽¹⁾ SL C 111, 29. 3. 2016.

Presuda Općeg suda od 14. prosinca 2016. – Grid applications protiv EUIPO-a (APlan)

(Predmet T-154/16) ⁽¹⁾

(„Žig Europske unije — Prijava verbalnog žiga Europske unije APlan — Apsolutni razlog za odbijanje — Opisni karakter — Članak 7. stavak 1. točka (c) Uredbe (EZ) br. 207/2009”)

(2017/C 030/55)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Grid applications GmbH (Beč, Austrija) (zastupnik: M. Meyenburg, *odvjetnik*)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (zastupnik: H. Kunz, *agent*)

Predmet

Tužba protiv odluke četvrtog žalbenog vijeća EUIPO-a od 15. veljače 2016. (predmet R 1819/2015-4) vezano uz prijavu za registraciju verbalnog znaka APlan kao žiga Europske unije.

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Društvu *Grid applications GmbH* nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 200, 6. 6. 2016.

Tužba podnesena 18. studenoga 2016. – Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank protiv SRB

(Predmet T-809/16)

(2017/C 030/56)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Vorarlberger Landes- und Hypothekenbank AG (Bregenz, Austrija) (zastupnik: G. Eisenberger, odvjetnik)

Tuženik: Einheitlicher Abwicklungsausschuss (SRB)

Tužbeni zahtjev

Tužitelj zahtijeva da se,

- poništi odluka Single Resolution Boards SRB/ES/SRF/2016/06 od 15. travnja 2016. („Decision of the Executive Session of the Board of 15 April 2016 on the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund (SRB/ES/SRF/2016/06)”) kao i odluka Single Resolution Boards SRB/ES/SRF/2016/13 od 20. svibnja 2016. („Decision of the Executive Session of the Board of 20 May 2016 on the adjustment of the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund supplementing the Decision of the Executive Session of the Board of 15 April 2016 on the 2016 ex-ante contributions to the Single Resolution Fund (SRB/ES/SRF/2016/13)”) barem u dijelu u kojem se one odnose na tužitelja;
- naloži tuženiku snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

- Prvi tužbeni razlog: Očita povreda bitnih postupovnih pravila zbog nedostatne (cjelovite) objave pobijanih odluka
- Drugi tužbeni razlog: Očita povreda bitnih postupovnih pravila zbog nedostatnog obrazloženja pobijanih odluka

Tužba podnesena 18. studenoga 2016. – Di Bernardo protiv Komisije

(Predmet T-811/16)

(2017/C 030/57)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Danilo Di Bernardo (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: S. Orlandi i T. Martin, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

proglasi i odluči,

- poništava se odluka od 10. kolovoza 2016. kojom je povjerenstvo za odabir na natječaju EPSO/AST-SC/03/15 isključio tužitelja iz navedenog natječaja;
- Komisiji se u svakom slučaju nalaže snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na različitim očitim pogreškama u ocjeni koje je počinilo povjerenstvo za odabir prilikom ocjene tužiteljevog profesionalnog iskustva.
2. Drugi tužbeni razlog koji se ističe podredno temelji se na nedovoljnom obrazloženju pobijane odluke i na tome što tužitelju nisu pripisani kriteriji odabira koje je uspostavilo povjerenstvo za odabir.

Tužba podnesena 21. studenoga 2016. – Abes protiv Komisije

(Predmet T-813/16)

(2017/C 030/58)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Tužitelj: Abes – companhia de assistência, bem-estar e serviços para seniores, Lda (São Pedro de Tomar, Portugal) (zastupnik: N. Mimoso Ruiz, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- utvrdi da je tužba za poništenje uredno podnesena i dopuštena u skladu s člankom 263. UFEU-a, a radi učinaka iz članka 264. UFEU-a,
- poništi Odluku C (2016.) 5054 od 9. kolovoza 2016., u skladu s člankom 263. UFEU-a, u mjeri u kojoj se u njoj navodi da mjera navedena u prijavi nije državna potpora u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a,
- poništi Odluku C (2016.) 5054 od 9. kolovoza 2016., u skladu s člankom 263. UFEU-a, u mjeri u kojoj se u njoj navodi da čak i kad bi mjera navedena u prijavi bila državna potpora, ona bi bila spojiva s unutarnjim tržištem u smislu članka 107. stavka 3. točke (c) UFEU-a, i
- naloži Europskoj komisiji snošenje troškove postupka i troškove tužitelja.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na nepostojanju obrazloženja. Tužitelj smatra da navedena odluka nije obrazložena jer se u njoj navodi da čak i kad bi mjera navedena u prijavi bila državna potpora, ona bi bila spojiva s unutarnjim tržištem u smislu članka 107. stavka 3. točke (c) UFEU-a, pri čemu se taj zaključak ne obrazlaže.

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na očitoj pogrešci u ocjeni. Tužitelj smatra da navedena odluka nije obrazložena jer se odnosi na učinke mjere potpore na tržišno natjecanje i trgovinu među državama članicama, pri čemu Komisijini argumenti, prema kojima je učinak predmetne mjere potpore na trgovinu među državama članicama samo hipotetski ili pretpostavljen, a i da postoji, bio bi ograničenog učinka, nisu obrazloženi i u praksi promiču širenje istovrsnih mjera potpore ne samo u regiji Tomar, nego i u cijeloj zemlji, s posljedicama odvratanja nacionalnih ulaganja i ulaganja iz drugih država članica.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi članka 107. stavka 1. UFEU-a jer Komisija (i) nije s dužnom pažnjom i objektivno ispitala može li predmetna potpora utjecati na trgovinu među državama članicama, (ii) nije uzela u obzir nepostojanje najniže granice ili postotka ispod kojih se *a priori* može smatrati da se ne utječe na trgovinu među državama članicama, (iii) nije uzela u obzir da ugrožavanje trgovine među državama članicama ne ovisi ni o lokalnoj ili regionalnoj naravi pruženih usluga ni o važnosti predmetne aktivnosti te (iv) nije dovoljno naglasila da u slučaju kada državna potpora jača položaj poduzetnika u odnosu na druge konkurentske poduzetnike valja smatrati da konkurentski poduzetnici primatelja potpore imaju nepovoljnije uvjete za financiranje novih ulaganja u navedenoj državi.

Tužba podnesena 22. studenoga 2016. – Netflix International i Netflix protiv Komisije

(Predmet T-818/16)

(2017/C 030/59)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: Netflix International BV (Amsterdam, Nizozemska) i Netflix, Inc. (Los Gatos, Kalifornija, Sjedinjene Američke Države) (zastupnici: C. Alberdingk Thijm, S. van Schaik i S. van Velze, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- poništi Komisijinu odluku od 1. rujna 2016. kojom se sedma verzija zakona o mjerama za promicanje njemačke kinematografije proglašava spojivom s unutarnjim tržištem ⁽¹⁾; i
- naloži Komisiji snošenje troškova ovog postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe šest tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi Direktive o audiovizualnim medijskim uslugama ⁽²⁾.

- Komisija je povrijedila članak 13. stavak 1. DAMU-a time što je odlučila da je njemačka mjera u skladu s tim člankom s obzirom na predloženu izmjenu.
- Komisija je povrijedila članak 2. stavke 1. i 2. i članak 3. DAMU-a time što je odlučila da njemačka mjera ne krši načelo zemlje podrijetla.

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 110. UFEU-a.

- Komisija je povrijedila članak 110. UFEU-a time što je zaključila da njemačka mjera ne diskriminira pružatelje audiovizualnih medijskih usluga na zahtjev koji imaju poslovni nastan izvan Njemačke, ali su im usluge usmjerene na njemačku publiku.

3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi članka 56. UFEU-a.
 - Komisija je povrijedila članak 56. UFEU-a time što je propustila ocijeniti krši li njemačka mjera slobodu pružanja usluga, a ona to čini.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na povredi članka 49. UFEU-a.
 - Komisija je povrijedila članak 49. UFEU-a time što je propustila ocijeniti krši li njemačka mjera slobodu poslovnog nastana, a ona to čini.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na povredi članka 107. UFEU-a.
 - Komisija je povrijedila članak 107. UFEU-a time što je zaključila da je njemačka mjera vrsta državne potpore koja se može opravdati svojim kulturnim ciljem te je spojiva s unutarnjim tržištem.
6. Šesti tužbeni razlog temelji se na povredi bitnih postupovnih zahtjeva.
 - Komisija je povrijedila bitne postupovne zahtjeve time što nije zadovoljila standarde obrazlaganja kako su propisani člankom 296. stavkom 2. UFEU-a i prava na dobru upravu kako je navedeno u članku 41. Povelje Europske unije o temeljnim pravima.

⁽¹⁾ Odluka Komisije (EU) 2016/2042 od 1. rujna 2016. o programu potpore SA.38418 – 2014/C (ex 2014/N) koji Njemačka planira provesti za financiranje proizvodnje i distribucije filmova (priopćeno pod brojem dokumenta C(2016) 5551) (SL 2016., L 314, str. 63).

⁽²⁾ Direktiva 2010/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 10. ožujka 2010. o koordinaciji određenih odredaba utvrđenih zakonima i drugim propisima u državama članicama o pružanju audiovizualnih medijskih usluga (Direktiva o audiovizualnim medijskim uslugama) (u daljnjem tekstu: DAMU) (SL 2010., L 95, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 6., svezak 7., str. 160.)

Tužba podnesena 25. studenoga 2016. – Celio International protiv Komisije

(Predmet T-832/16)

(2017/C 030/60)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Celio International SA (Bruxelles, Belgija) (zastupnici: H. Gilliams i J. Bocken, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Komisijinu odluku od 11. siječnja 2016. o programu državnih potpora u pogledu izuzeća od oporezivanja viška dobiti SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) koji je provela Kraljevina Belgija ⁽¹⁾;
- podredno, poništi članke 2. do 4. odluke;
- u svakom slučaju, poništi članke 2. do 4. te odluke u dijelu u kojem (a) zahtijevaju povrat od subjekata različitih od onih kojima je izdano „prethodno porezno mišljenje na temelju kojeg se odobrava izuzeće od oporezivanja viška dobiti” kako je definirano odlukom i (b) zahtijevaju povrat iznosa koji odgovara uštedi koju su korisnici ostvarili s naslova poreza pri čemu Belgiji nije dopušteno uzeti u obzir stvarno usklađivanje na višu vrijednost koje je provela druga porezna uprava; i
- naloži Komisiji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na očitoj pogrešci u ocjeni, zlorabi ovlasti i nedostatku obrazloženja u tome što je odlukom utvrđeno postojanje programa potpora.

2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 107. UFEU-a i obveze obrazlaganja i na očitij pogrešci u ocjeni u tome što je odlukom za navodni program utvrđeno da daje selektivnu prednost.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na povredi članka 107. UFEU-a i obveze obrazlaganja i na očitij pogrešci u ocjeni u tome što je odlukom utvrđeno da navodni program daje prednost.
4. Četvrti tužbeni razlog, podredno istaknut, temelji se na povredi članka 107. UFEU-a, legitimnih očekivanja i načela proporcionalnosti te na očitij pogrešci u ocjeni, zlouporabi ovlasti i nedostatku obrazloženja u tome što se odlukom Belgiji nalaže povrat potpora.

⁽¹⁾ Odluka Komisije (EU) 2016/1699 od 11. siječnja 2016. o programu državnih potpora u pogledu izuzeća od oporezivanja viška dobiti SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) koji je provela Belgija (priopćeno pod brojem dokumenta C(2015) 9837) (SL L 260, 2016., str. 61.)

Tužba podnesena 28. studenoga 2016. – Louvers Belgium protiv Komisije

(Predmet T-835/16)

(2017/C 030/61)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Louvers Belgium Company (Zaventem, Belgija) (zastupnik: V. Lejeune, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Europske komisije od 19. rujna 2016. kojom ona nije prihvatila ponudu tužitelja te je ugovor br. OIB.02/PO/2016/012/703 dodijelila grupaciji RIDEAUPRESS ITLINE;
- prihvati zahtjev tužitelja za naknadu štete i, shodno tome, naloži Europskoj komisiji da tužitelju na ime glavnice isplati iznos od 387 500 eura kao naknadu štete pretrpljene zbog gubitka ugovora, uvećan za zakonske zatezne kamate izračunate po zakonskoj stopi do potpunog podmirenja;
- naloži Europskoj komisiji snošenje svih troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na povredi obveze obrazlaganja i tužiteljevih prava na dobru upravu te načela transparentnosti, zato što Komisija tužitelju nije dostavila, unatoč njegovim opetovanim i inzistirajućim zahtjevima, tehničke specifikacije proizvoda odabranog ponuditelja za nabavu, kao ni rezultate iz izvješća o analizi ponuda i uzoraka koje su joj dostavljeni.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi načela transparentnosti i jednakog postupanja prema ponuditeljima kako u trenutku izrade specifikacija tako i u trenutku Komisijina ocjenjivanja ponuda ponuditelja. Tužitelj tuženiku konkretno prigovara:
 - prvo, da je prilikom izrade svojih specifikacija preuzeo tehničke karakteristike i fotografije proizvoda koje je jedan ponuditelj nudio kod prethodne javne nabave koja je imala sličan predmet, a koju je je iz neopravdanih razloga poništio, što je imalo za posljedicu stvaranje neopravdanih prepreka otvaranju javnih nabava tržišnom natjecanju;
 - drugo, da je povrijedio temeljno pravilo o jednakosti ponuditelja, postavljajući vrlo restriktivne tehničke zahtjeve koji su neopravdani s tehničkog gledišta, jer im je cilj očito bio da odgovaraju proizvodima jednog određenog gospodarskog subjekta;

- treće, de nije objektivno i neovisno ocijenio ponudu koju je tužitelj podnio u okviru spornog postupka javne nabave i da ju je neopravdano odbio iako su njegovi proizvodi potpuno odgovarali minimalnim zahtjevima tehničkih karakteristika proizvoda iz specifikacija te su dakle jednako zadovoljavali postavljene zahtjeve.

Slijedom toga, tužitelj u kontekstu drugog tužbenog razloga smatra da je ponuda koju je dostavio bila u skladu s tehničkim zahtjevima te da je dakle bila uredna. Tvrdi da ju je Komisija trebala ocijeniti s financijskog gledišta, pa bi mu onda morala dodijeliti ugovor jer je cijena iz njegove ponude bila najniža.

Tužba podnesena 30. studenoga 2016. – Republika Poljska protiv Komisije

(Predmet T-836/16)

(2017/C 030/62)

Jezik postupka: poljski

Stranke

Tužitelj: Republika Poljska (zastupnik: B. Majczyna)

Tuženik: Europska Komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku Komisije od 19. rujna 2016., državna potpora SA.44351 (2016/C) (prethodno 2016/NN) – Poljska – porez u sektoru trgovine na malo u Poljskoj, priopćeno pod brojem dokumenta C(2016) 5596, i
- naloži Europskoj Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe tri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na pogrešnoj klasifikaciji poljskog poreza u sektoru trgovine na malo kao državne potpore u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a provođenjem očito pogrešne ocjene uvjeta selektivnosti
 - poljski porez u sektoru trgovine na malo ne može se na prvi pogled smatrati selektivnim jer njegova struktura ne dopušta iznimku od referentnog sustava koji se primjenjuje na taj porez; progresivne porezne stope sastavni su dio referentnog sustava tog poreza.
 - čak i pod pretpostavkom da obje progresivne porezne stope nisu element referentnog sustava koji se primjenjuje na poljski porez u sektoru trgovine na malo, valja smatrati da je barem jedna, najčešće korištena porezna stopa element referentnog sustava; dodatno, progresivne porezne stope ni u kom slučaju ne predstavljaju odstupanje u korist određenih poduzetnika koji su, u pogledu cilja svojstvenog tom porezu, u sličnoj činjeničnoj i pravnoj situaciji s drugim poduzetnicima.
 - progresivne porezne stope i prag iznosa oporezivih baza kod poljskog poreza u sektoru trgovine na malo u svakom su slučaju usklađeni s načelom proporcionalnosti.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na povredi članka 13. stavka 1. Uredbe Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i povredi načela proporcionalnosti, jer je Komisija naložila neodgodivu obustavu primjene progresivne stope poljskog poreza u sektoru trgovine na malo
 - nije bilo nužno naložiti obustavu s obzirom na postojanje ozbiljnih sumnji u pogledu selektivnosti poljskog poreza u sektoru trgovine na malo.

— nije bilo nužno naložiti obustavu jer Komisija nije podnijela dokaze o dovoljno negativnim učincima koji su rezultat primjene poljskog poreza u sektoru trgovine na malo.

3. Treći tužbeni razlog temelji se na pogrešnom i nedovoljnom obrazloženju pobijane odluke

— pobijana odluka nije valjana i dovoljno obrazložena u pogledu ocjene uvjeta selektivnosti poljskog poreza u sektoru trgovine na malo.

— pobijana odluka nije valjana i dovoljno obrazložena u pogledu činjenice da nalaže neodgodivu obustavu primjene progresivne stope poljskog poreza u sektoru trgovine na malo.

Tužba podnesena 24. studenoga 2016. – Alex protiv Komisije

(Predmet T-841/16)

(2017/C 030/63)

Jezik postupka: francuski

Stranke

Tužitelj: Alex SCI (Bayonne, Francuska) (zastupnik: J. Fouchet, odvjetnik)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Europske Komisije od 21. rujna 2016.;
- proglasi nezakonitima i nespojivima sa zajedničkim tržištem potpore koje su EFRR, Francuska država, Regionalno vijeće Akvitanije i Opće vijeće Atlantskih Pireneja isplatili CABAB-u;

slijedom toga da,

- naloži Francuskoj državi, Regionalnom vijeću Akvitanije i Općem vijeću Atlantskih Pireneja dekoncentriranim državnim subjektima, kao i Europskom fondu za regionalni razvoj (EFRR) povrat nezakonito isplaćenih potpora, sa zakonskim kamatama računajući od stavljanja potpore na raspolaganje;
- naloži Europskoj komisiji snošenje svih troškova postupka, uključujući odvjetničke troškove u visini od 5 000 eura.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe četiri tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog se temelji na unutarnjoj nezakonitosti Odluke Europske Komisije.
 2. Drugi tužbeni razlog se temelji na nepriopćavanju financiranja dodijeljenog projektu „Technocité”, koje su u korist Aglomeracije Côte-Baskija-Adour (CABAB) proveli EFRR, Francuska država, Regionalno vijeće Akvitanije i Opće vijeće Atlantskih Pireneja.
 3. Treći tužbeni razlog temelji se na nespojivosti financiranja s unutarnjim tržištem.
 4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na neispunjenju uvjeta za dodjelu financiranja.
-

Tužba podnesena 7. prosinca 2016. – Fertisac protiv ECHA-e**(Predmet T-855/16)**

(2017/C 030/64)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Fertisac, S.L. (Atarfe, Španjolska) (zastupnik: J. Gómez Rodríguez, odvjetnik)

Tuženik: Europska agencija za kemikalije

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi odluku ECHA-e br. SME (2016.) 5150, od 15. studenoga 2016., kojom se utvrđuje da FERTISAC S.L. ne ispunjava uvjete propisane za smanjenje pristojbi za srednje poduzeće te mu se nalaže plaćanje upravne pristojbe,
- poništi račun ECHA-e br. 10060160, od 15. studenoga 2016., u odnosu na iznos koji odgovara razlici između pristojbe koju je platio FERTISAC S.L. i pristojbe propisane za veliko poduzeće, koja je određena na temelju odluke ECHA-e br. SME (2016.) 5150,
- poništi račun ECHA-e br. 10060161, od 15. studenoga 2016., kojim se utvrđuje upravna pristojba u skladu s odlukom ECHA-e br. SME (2016.) 5150, i
- naloži Europskoj agenciji za kemikalije (ECHA) snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe dva tužbena razloga.

1. Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na pogrešnom kvalificiranju društva FERTISAC S.L. kao velikog poduzeća.

- U ovom pogledu tužitelj navodi da članak 2. stavak 1. Priloga Preporuci Komisije 2003/361/EZ od 6. svibnja 2003. o definiciji mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća (SL 2003., L 124, str. 36.) utvrđuje da se kategorija mikropoduzeća te malih i srednjih poduzeća (MSP) uspostavlja za poduzeća koja zapošljavaju manje od 250 osoba i čiji je godišnji promet manji od 50 milijuna eura ili čija je bilanca manja od 43 milijuna eura.

Dva su praga za klasifikaciju MSP-a. Nije dostatno premašiti samo jedan prag (kao što to proizlazi iz odluke ECHA-e koja uzima u obzir samo jedan prag: godišnji promet), pri tome očito zanemarujući prvi uvjet, odnosno broj zaposlenika koji se jasno razlikuje veznikom „i”. Uzimajući navedeno u obzir, društvo FERTISAC S.L. ni u jednom trenutku nije premašilo prag od 250 zaposlenika.

2. Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na tuženikovom pogrešnom tumačenju Preporuke 2003/361/EZ.

- U ovom pogledu tužitelj navodi da radi utvrđivanja njegove veličine valja uzeti u obzir jedino njegove podatke i podatke povezanih poduzeća. Tužitelj nije dio grupe poduzeća. Korisnički vodič za definiranje MSP-a, koji je objavila Europska komisija, potvrđuje to tumačenje. Osim toga, članak 3. Uredbe (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije te o izmjeni Direktive 1999/45/EZ i stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 793/93 i Uredbe Komisije (EZ) br. 1488/94 kao i Direktive Vijeća 76/769/EEZ i direktiva Komisije 91/155/EEZ, 93/67/EEZ, 93/105/EZ i 2000/21/EZ (SL 2006., L 396, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 23., str. 3.) te uvodna izjava 9. i članak 2. Uredbe Komisije (EZ) br. 340/2008 od 16. travnja 2008. o naknadama i pristojbama plativima Europskoj agenciji za kemikalije u skladu s Uredbom (EZ) br. 1907/2006 Europskog parlamenta i Vijeća o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) (SL 2008., L 107, str. 6.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 25., str. 283.), upućuju na Preporuku 2003/361/EZ radi definiranja MSP-ova.

Tužba podnesena 7. prosinca 2016. – Fútbol Club Barcelona protiv Komisije**(Predmet T-865/16)**

(2017/C 030/65)

Jezik postupka: španjolski

Stranke

Tužitelj: Fútbol Club Barcelona (Barcelona, Španjolska) (zastupnici: J. Roca Sagarra, J. del Saz Cordero, R. Vallina Hoset i A. Selles Marco, odvjetnici)

Tuženik: Europska komisija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi Odluku Komisije od 4. srpnja 2016. o državnoj potpori SA.29769 (2013/C) (*ex* 2013/NN) koju provodi Španjolska za određene nogometne klubove,
- podredno, poništi članke 4. i 5. navedene odluke, i
- naloži Komisiji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na navodu da pobijana odluka krši članak 49. UFEU-a, u vezi s člancima 107. i 108. UFEU-a, kao i članak 16. Povelje Europske unije o temeljnim pravima (Povelja) jer se cijelo obrazloženje pobijane odluke temelji na nacionalnom propisu koji ograničava slobodu poslovnog nastana.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na navodu da pobijana odluka krši članak 107. stavak 1. UFEU-a jer (i) primjenjive odbitke ne analizira s obzirom na stopu oporezivanja za svaku vrstu subjekta, (ii) ne postupa nepristrano na način da traži optužujuće i oslobađajuće dokaze; i posljedično, (iii) protupravno zaključuje da postoji prednost u smislu članka 107. stavka 1. UFEU-a.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na navodu da pobijana odluka krši (i) načelo legitimnih očekivanja jer nalaže povrat navodne potpore, pri čemu valja uzeti u obzir da se u svjetlu postupanja Administración Española i trajanja postupka klub FC Barcelona mogao legitimno pouzdati u zakonitost poreznog sustava kojem je bio podvrgnut, te (ii) temeljni zahtjev pravne sigurnosti.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na navodu da pobijana odluka krši članak 107. stavak 1. UFEU-a jer ne uzima u obzir da je potpora opravdana unutarnjom logikom poreznog sustava.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na navodu da pobijana odluka krši članak 108. stavak 1. UFEU-a i članke 21. do 23. Uredbe Vijeća (EU) 2015/1589 od 13. srpnja 2015. o utvrđivanju detaljnih pravila primjene članka 108. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (SL 2015., L 248, str. 9.) jer nalaže povrat postojeće potpore i ne poštuje postupak za tu vrstu potpora.

Tužba podnesena 11. prosinca 2016. – QI i drugi protiv Komisije i Europske središnje banke (ECB)**(Predmet T-868/16)**

(2017/C 030/66)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelji: QI (Atena, Grčka) i 15 drugih tužitelja (zastupnik: S. Pappas i I. Ioannidis, odvjetnici)

Tuženici: Europska komisija, Europska središnja banka

Tužbeni zahtjev

Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:

- naloži Europskoj uniji i/ili Europskom sustavu središnjih banaka (ESSB) da nadoknade iznose navedene u tužbi koji odgovaraju šteti koju su tužitelji pretrpjeli zbog njihova nezakonitog sudjelovanja u restrukturiranju grčkog javnog duga zbog naknadne primjene klauzula o zajedničkom djelovanju;
- podredno, naloži Uniji i/ili Europskoj središnjoj banci (ESB) da tužiteljima nadoknade iznose određene u tužbi koji odgovaraju šteti koju su tužitelji pretrpjeli zbog nezakonitog isključenja vjerovnika grčkog javnog sektora iz restrukturiranja grčkog javnog duga;
- u svakom slučaju, naloži ESB-u da tužiteljima nadoknadi štetu određenu u tužbi koja je u odnosu na svakog tužitelja nastala zbog nezakonitog isključenja ESSB-a iz restrukturiranja grčkog javnog duga;
- naloži ESB-u i/ili Uniji snošenje troškova postupka.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog osnovanosti tužbe tužitelj ističe pet tužbenih razloga.

1. Prvi tužbeni razlog temelji se na činjenici da su radnje Unije i/ili ESB-a i ESSB-a poduzete ultra vires i protivno člancima 120. do 126., 127 i 352. stavku 1. UFEU-a.
2. Drugi tužbeni razlog temelji se na činjenici da se radnjama ESB-a i ESSB-a, osobito u odnosu na isključenje ESSB-a iz restrukturiranja, krši članak 123. UFEU-a.
3. Treći tužbeni razlog temelji se na činjenici da se radnjama Unije i/ili ESB-a i ESSB-a krši pravo na vlasništvo tužiteljâ koje je zaštićeno na temelju članka 17. Povelje o temeljnim pravima.
4. Četvrti tužbeni razlog temelji se na činjenici da se radnjama Unije i/ili ESB-a i ESSB-a krši slobodno kretanje kapitala koje je zaštićeno na temelju članka 63. UFEU-a.
5. Peti tužbeni razlog temelji se na činjenici da se radnjama Unije i/ili ESB-a i ESSB-a krši pravo tužitelja na jednako postupanje koje je zaštićeno na temelju članka 20. Povelje o temeljnim pravima.

Tužba podnesena 9. prosinca 2016 – repowermap protiv EUIPO-a – Repower (REPOWER)**(Predmet T-872/16)**

(2017/C 030/67)

Jezik na kojem je tužba podnesena: francuski

StrankeTužitelj: repowermap.org (Bern, Švicarska) (zastupnik: P. González-Bueno Catalán de Ocón, *abogado*)

Tuženik: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO)

Druga stranka pred žalbenim vijećem: Repower AG (Brusio, Švicarska)

Podaci o postupku pred EUIPO-om

Nositelj spornog žiga: druga stranka pred žalbenim vijećem

Predmetni sporni žig: međunarodna registracija žiga u kojoj je naznačena Europska unija u odnosu na verbalni žig „REPOWER” – međunarodna registracija u kojoj je naznačena Europska unija br. 1 020 351

Postupak pred EUIPO-om: postupak proglašavanja žiga ništavim

Pobijana odluka: druga odluka (nakon opoziva) petog žalbenog vijeća EUIPO-a od 26. rujna 2016. u predmetu R 2311/2014-5

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

- poništi pobijanu odluku;
- izmijeni pobijanu odluku i osporavani žig proglasi ništavim za sve usluge i proizvode koji nisu poništeni pobijanom odlukom, s iznimkom ambalažiranja i uskladištenja proizvoda (razred 39), organiziranja putovanja (razred 39) i uređaja za gašenje požara (razred 9);
- naloži EUIPO-u i društvu Repower AG snošenje troškova.

Tužbeni razlozi

- Povreda članka 7. stavka 1. točke (c) Uredbe br. 207/2009;
 - Povreda članka 7. stavka 1. točke (b) Uredbe br. 207/2009,
 - Povreda članka 75. Uredbe br. 207/2009 u vezi sa člankom 296. UFEU-a.
-

ISSN 1977-1088 (elektroničko izdanje)
ISSN 1977-060X (tiskano izdanje)

Ured za publikacije Europske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

HR